

Brüssel, 26. november 2021
(OR. en)

14365/21

Institutsioonidevaheline
dokument:
2021/0376(COD)

EF 364
ECOFIN 1166
CODEC 1543
IA 190

ETTEPANEK

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Martine DEPREZ, direktor
Kättesaamise kuupäev:	25. november 2021
Saaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	COM(2021) 721 final
Teema:	Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV millega muudetakse direktiive 2011/61/EL ja 2009/65/EÜ seoses ülesannete delegeerimise kokkulepete, likviidsusrisi juhtimise, järelevalvelise aruandluse, depositooriumi- ja hoidmisteenuste osutamise ning alternatiivsete investeerimisfondide poolt laenude väljastamisega

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2021) 721 final.

Lisatud: COM(2021) 721 final

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 25.11.2021
COM(2021) 721 final

2021/0376 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV

millega muudetakse direktiive 2011/61/EL ja 2009/65/EÜ seoses ülesannete delegerimise kokkulepete, likviidsusriski juhtimise, järelevalvelise aruandluse, deponitooriumi- ja hoidmisteenuste osutamise ning alternatiivsete investeerimisfondide poolt laenude väljastamisega

(EMPs kohaldatav tekst)

{SEC(2021) 570 final} - {SWD(2021) 340 final} - {SWD(2021) 341 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Käesoleva seadusandliku ettepanekuga esitatakse alternatiivsete investeerimisfondide valitsejaid käsitleva direktiivi 2011/61/EL (edaspidi „AIFide valitsejaid käsitlev direktiiv“)¹ ja asjakohasel määral ka vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjaid (eurofonde) käsitleva direktiivi 2009/65/EÜ (edaspidi „eurofondide direktiiv“)² muudatused.

Komisjon vaatas AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi kohaldamisala läbi, nagu on ette nähtud direktiivi artikliga 69. Komisjon leidis, et mitu AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi läbivaatamisel tõstatatud küsimust on sama olulised ka eurofondide tegevuse puhul. Sellest tulenevalt on käesoleva seadusandliku ettepaneku eesmärk need küsimused lahendada, muutes AIFide valitsejaid käsitlevat direktiivi ja eurofondide direktiivi, et nende nõudeid paremini ühtlustada.

AIFide valitsejaid käsitlev direktiiv võeti vastu 8. juunil 2011 osana poliitilisest vastusest ülemaailmsele finantskriisile, mis tõi fondide teatavas tegevuses esile nõrgad kohad ja haavatavuse, mis võivad võimendada riske laiemas finantssüsteemis³.

AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi kui kriisijärgse regulatiivse algatusega püütakse saavutada sidus järelevalvealne lähenemisviis riskidele, mida alternatiivsete investeerimisfondide (edaspidi „AIFid“) tegevus võib finantssüsteemile tekitada või edasi anda. Ühtlasi on direktiivi eesmärk tagada investorite kõrgetasemeline kaitse ning hõlbustada samal ajal AIFide lõimumist ELi turul⁴. Alternatiivsete investeerimisfondide valitsejad (edaspidi „AIFide valitsejad“) peavad riske tõhusalt juhtima ja tagama nende valitsetavate AIFide tegevuse piisava läbipaistvuse. Neid nõudeid täites saavad nad valitseda AIFe ja turustada neid kutselistele investoritele kogu liidus päritoluliikmesriigi järelevalveasutuse ühtse tegevusloa alusel⁵. Tänu investeerimisfondide suutlikkusele pakkuda juurdepääsu turupõhistele rahastamisallikatele ja võimaldada investoritel oma sääste nende eelistuste kohaselt valitud tähtaegadega paremini jaotada on AIFide valitsejaid käsitlevast direktiivist kujunenud kapitaliturgude liidu⁶ oluline samm.

Komisjoni hinnangus AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi kohaldamisala ja toimimise kohta jõuti järeldusele, et selle direktiivi standardid, millega tagatakse investorite kõrgetasemeline kaitse, on enamjaolt tõhusad⁷. Investorite kaitseks on vaja huvide konflikte, avalikustamist ja

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (uuesti sõnastatud) (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

³ Joonealune märkus 1.

⁴ AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi põhjendused 2–4 ja 94.

⁵ AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi artikli 32 lõige 1.

⁶ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Inimeste ja ettevõtete hüvanguks toimiv kapitaliturgude liit – uus tegevuskava“, COM(2020) 590 final.

⁷ Komisjoni aruanne Euroopa Parlamendile ja nõukogule Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/61/EL (alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta) kohaldamise ja kohaldamisala hindamise kohta, COM(2020) 232 final.

lähipaistvusnõudeid käsitlevaid õigusnorme. Nõuded hindamise kohta, mis on vajalik iga investori osaluse kindlaksmääramiseks konkreetsetes AIFis ja AIFI tulemuste jälgimiseks, on parandanud varade hindamise protsessi korda ja struktuuri. Investorite huve kaitsevad ka deponitooriumi käsitlevad eeskirjad, millega kehtestatakse deponitooriumide kohustused ja vastutus, sealhulgas AIFide varade hoidmine ja järelevalve AIFide tegevuse üle. Ühtlasi toetavad need investeerimisfondide turu nõuetekohast toimimist.

AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi peamised eesmärgid on finantsstabiilsus ja turu terviklikkus⁸. AIFide valitsejaid käsitleva direktiiviga võeti kasutusele vahendid finantsstabiilsuse riskide makrotasandi usaldatavusjärelevalve parandamiseks. AIFide valitsejad peavad esitama järelevalveasutustele aruande peamiste AIFiga seotud riskipositsioonide, oma likviidsusprofiili ja finantsvõimenduse kohta. Järelevalveline aruandlus on toetanud tõhusat makrotasandi usaldatavusjärelevalvet ja see on kasulik turuseire tegemisel, kuid esitatavate andmete detailsust saaks suurendada. AIFide valitsejaid käsitleva direktiiviga loodi tõhus järelevalvealase koostöö võrgustik, mida koordineerib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (edaspidi „ESMA“) ja mis aitab Euroopa Liidus ühtlustada järelevalvealast lähenemisviisi AIFide tegevusele.

Komisjoni hinnangus on märgitud, et AIFide valitsejaid käsitlev direktiiv täidab üldiselt oma eesmärgi ning et regulatiivsete standardite ühtlustamine kogu ELis on hõlbustanud Euroopa ühisinvesteerimisfondide turu loomist⁹. Investeerimisfondide sektori maht on alates 2008. aastast suurenenud ligikaudu kolm korda, 5,5 triljonilt eurolt rohkem kui 15 triljonile eurole, ning selle varade osakaal finantssektori koguarvas on märkimisväärselt kasvanud¹⁰. Sellel sektoril on vastastikused seoses laiema finantssektoriga ja seetõttu on oluline võimalikke süsteemseid riske asjakohaselt juhtida¹¹.

AIFide valitsejaid käsitlev direktiiv sisaldab üldisi õigusnorme likviidsuse juhtimise, finantsvõimenduse kasutamise ja fondi tasandil riskide juhtimise hindamise kohta. Need nõuded ei ole aga piisavalt konkreetset, et võtta täielikult arvesse AIFide antavate otselaenu haldamise eripära ning käsitleda võimalikke mikro- ja makroriske. Õiguslik killustatus seoses riiklike raamistike kehtestamisega fondide poolt laenu väljastamise reguleerimiseks põhjustab raskusi selliste fondide tegevusest tuleneda võiva turuülese mõju kindlakstegemisel ja sellele tõhusalt reageerimisel. Peale selle takistavad liikmesriikide erinevad regulatiivsed lähenemisviisid, mis soodustavad õiguslikku arbitraaži ja investorite kaitse erinevaid tasemeid, laenu väljastavate AIFide jaoks tõhusa siseturu loomist.

Läbivaatamisel rõhutati ka, et järelevalveasutustele esitatavates turuandmetes esineb lünki või need ei ole piisavalt üksikasjalikud, mis pärsib ametiasutuste suutlikkust tuvastada riskide kuhjumist ja ülekandumist laiemasse finantssüsteemi. Kooskõlas järelevalveandmeid käsitleva laiema strateegiaga, mis on välja kuulutatud digirahanduse strateegias,¹² on

⁸ AIFide valitsejad peavad määrama iga nende valitsetava AIFI jaoks ühe deponitooriumi, kes hoiab AIFI varasid, jälgib rahavooge ning tagab AIFI vastavuse asjakohastele õigusnormidele ja fonditingimustele.

⁹ Joonealune märkus 7.

¹⁰ Allikas: EKP statistika andmeait. Kui 2008. aastal moodustasid euroala investeerimisfondide varad ligikaudu 13 % finantssektori koguarvast, siis 2020. aastal oli nende osakaal peaaegu 20 % (allikas: [EKP makrotasandi usaldatavusjärelevalve ülevaade](#), aprill 2021).

¹¹ Vt nt Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu (ESRN), „NBFI Monitor“, 2020, lk 59, 62–63 (allikas: https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/reports/nbfi_monitor/esrb.202010_eunon-bankfinancialintermediationriskmonitor2020~89c25e1973.en.pdf?588be9e8391cfb17584d2a283dfe0abe).

¹² Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele ELi digirahanduse strateegia kohta, COM(2020) 591 final.

seadusandliku ettepaneku eesmärk parandada asjakohaste andmete kogumist ning kõrvaldada muude Euroopa ja riiklike õigusaktide alusel esineda võiv ebatõhus topeltaruandlus.

Likviidsuse juhtimise vahendid võimaldavad avatud fondide (sh avatud AIFide ja kõigi eurofondide) valitsejatel toime tulla tagasivõtmiste survega halvenenud turutingimustes ja kaitsta paremini investorite huve. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu (ESRN) ja ESMA soovivad likviidsuse juhtimise vahendite kasutamise eeskirju ühtlustada. Praegu ei ole AIFide valitsejaid käsitlevas direktiivis ega eurofondide direktiivis likviidsuse juhtimise vahendite minimaalset ühtlustatud kogumit ette nähtud¹³.

Lisaks sellele saaks investorite huvisid paremini teenida, kui AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi õigusnorme muudetakse, et suurendada depositeerimise turu tõhusust. Kehtivas AIFide valitsejaid käsitlevas direktiivis sätestatud nõuet, mille kohaselt peaks depositeerimise asuma määrava ELi AIFiga samas liikmesriigis, on väiksematel ja kontsentreeritumatel turgudel, kus teenuseosutajaid on vähem, raske täita. Konkurentsi puudumine põhjustab fondivalitsejate suuremad kulud ja fondide ebatõhusama struktuuri, mis võib mõjutada investorite tulu. Investeeringufondide valitsemise tõhusust on võimalik suurendada, vähendades depositeerimisturust kontsentratsiooni teataval riiklikel turgudel ning tagades samal ajal, et teenuseosutajad järgivad Euroopa standardeid.

On tõendeid selle kohta, et kui fondi varasid hoiab väärtpaberite keskdepositeerimise, ei saa depositeerimised mõnikord oma ülesandeid täita¹⁴. Väärtpaberite keskdepositeerimise ei loeta isikuteks, kellele depositeerimise oma ülesanded delegeerib¹⁵. Selline õiguslik olukord ei taga kõikidel juhtudel stabiilset teabevoogu AIFi või eurofondi varade halduri ja depositeerimise vahel. Seetõttu ei saa depositeerimised oma järelevalvekohustusi tõhusalt täita, kui puudub stabiilne teabevoog portfelli liikumiste kohta. Selline õiguslik olukord võib investorite kaitset kahjustada.

AIFide valitsejate ja eurofondide õigusraamistikutes sätestatud delegeerimiseeskirjad võimaldavad investeeringuportfelle tõhusalt hallata ja teataval geograafilisel turul või konkreetsetes varaklassides vajalikku oskusteavet hankida. See mudel toetab ELi fondi ja fondivalitseja märgiste edukust. Samal ajal jõuti hinnangus järeldusele – ja seda järeldust toetab ka ESMA –, et riikide erinevad järelevalvetavad nende ELi nõuete täitmisel, mis käsitlevad riskijuhtimise või portfelli valitsemise delegeerimist kolmandatele isikutele, tekitavad vastuolusid, mis võivad investorite kaitse üldist taset vähendada¹⁶. Kohaldatavate regulatiivsete standardite ebapiisav selgus vähendab õiguskindlust, suurendab järelevalvetulemuste erinevusi ja lõppkokkuvõttes ei taga investorite kaitse ühetaolist taset kogu liidus.

Oleks vaja täiendavaid meetmeid, et rakendada direktiivi nõudeid, millega tagatakse, et AIFide valitsejad kasutavad neile jäetud ülesannete täitmiseks vajalikke inimressursse, kui osa nende ülesannetest delegeeritakse kolmandatele isikutele, ning et kanda suur osa rakenduseeskirjadest, mis on selle valdkonna kohta sätestatud alternatiivsete

¹³ Likviidsuse juhtimise vahendite minimaalse kogumi puudumine võib ka põhjustada liikmesriikide vahel erinevusi turu lõimimise seisukohast.

¹⁴ Väärtpaberite keskdepositeerimised korraldavad kauplemisjärgse taristu osana väärtpaberiarveldussüsteeme, osalevad emissiooni terviklikkuse kontrollimises, takistades ülemäärast väärtpaberiloomet või emiteeritud väärtpaberite vähendamist, ning on seotud rahapoliitika operatsioonidele tagatiste andmisega ning krediitiasutustevahelise tagatiste andmisega. Samuti hoiavad väärtpaberite keskdepositeerimised oma liikmete väärtpabereid.

¹⁵ AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi artikli 21 lõike 11 viimane taane.

¹⁶ ESMA 18. augusti 2020. aasta kiri Euroopa Komisjonile AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi läbivaatamise kohta (allikas: [esma34-32-551_esma_letter_on_aifmd_review.pdf \(europa.eu\)](https://esma.europa.eu/media/34-32-551_esma_letter_on_aifmd_review.pdf)).

investeeringisfondide valitsejaid käsitlevas määruses (edaspidi „AIFide valitsejaid käsitlev määrus“), üle eurofondide õigusraamistikku¹⁷. Need meetmed sätestataks komisjoni rakendusaktides, kui selleks on käesoleva direktiivi muutmise ettepaneku vastuvõtmisega volitused antud.

Tehakse ettepanek muuta nii AIFide valitsejaid käsitlevat direktiivi kui ka eurofondide direktiivi seoses delegeerimise, likviidsusriski juhtimise, turuseire eesmärgil andmete esitamise ja varahaldurite õigusliku kohtlemisega, samas kui AIFide valitsejaid käsitlevat direktiivi tuleks muuta veel ka seoses laene väljastavate investeeringisfondide tegevusega ja piiriülese juurdepääsuga depositeerimisteenustele.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Ettepanekud Euroopa investeeringisfonde käsitlevate õigusaktide muutmise kohta on kooskõlas 24. septembril 2020 vastu võetud komisjoni kapitaliturgude liidu kavaga. Kapitaliturgude liidu eesmärk on võimaldada kapitali liikumist kogu ELis, et sellest saaksid kasu tarbijad, investorid ja ettevõtjad olenemata nende asukohast. COVID-19 kriis on muutnud kapitaliturgude liidu loomise küsimuse veelgi pakilisemaks, kuna turupõhine rahastamine on Euroopa majanduse elavdamiseks ja pikaajalise majanduskasvu taastamiseks hädavajalik. Kavandatud seadusandlikud muudatused toetaksid fondituru lõimimist ja aitaksid seega neid eesmärke saavutada.

Tõhusa ja tulemusliku järelevalve all oleva kapitaliturgude liidu raames saavad laene väljastavad fondid pakkuda Euroopa äriühingutele ja VKEdele alternatiivset rahastamisallikat, mis avab neile juurdepääsu laiemale valikule konkurentsivõimeliste hindadega rahastamisvõimalustele¹⁸. Need fondid võivad otseselt toetada töökohtade loomist, majanduskasvu, innovatsiooni ja rohepööret ning aidata taastuda COVID-19 pandeemiast. Laene väljastavad fondid võivad toimida ka kaitsemehhanismi või šoki leevendajana piiratud likviidsuse korral, et pakkuda laenude rahastamist olukorras, kus tavapärasemad laenuandjad on turult tagasi tõmbunud. Seepärast on seadusandlikud ettepanekud kooskõlas kapitaliturgude liidu üldise strateegiaga, mille eesmärk on jätkata finantsteenuste siseturuga ülesehitamist ja muuta rahastamine Euroopa ettevõtjatele kättesaadavamaks.

Lisaks sellele on AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi ja eurofondide direktiivi kavandatud muudatuste eesmärk kaitsta paremini investorite huve, tagades, et investeeringisfondide valitsejad, kes delegeerivad oma ülesanded kolmandatele isikutele, järgivad samu kogu liidus kohaldatavaid rangeid standardeid.

AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi muutmise ettepanek sisaldab ka meetmeid, mis on seotud likviidsuse juhtimise vahendite kättesaadavuse ja kasutamisega turupingete ajal. Likviidsuse juhtimise vahendite aktiveerimise võimalus võib kaitsta investorite raha väärtust, vähendada fondile avalduvat likviidsussurvet ja leevendada süsteemse riski laiemat mõju kogu turgu hõlmavas stressiolukorras. Järelevalvelise aruandluse ettepanek aitab luua finantssektori ühist andmeruumi, mis on digirahanduse strateegia osa¹⁹. AIFide valitsejate ja eurofondide esitatavad andmed oleksid osa lõimitud andmekogumissüsteemist, mis annaks Euroopa ja riiklikele järelevalveasutustele täpseid, võrreldavaid ja õigeaegseid andmeid, vähendades samal ajal kõigi osaliste aruandlusega seotud kogukululusid ja koormust.

¹⁷ Komisjoni 19. detsembri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 231/2013, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/61/EL seoses erandite, üldiste tegutsemistingimuste, depositeerimise, finantsvõimenduse, läbipaistvuse ja järelevalvega (ELT L 83, 22.3.2013, lk 1–95) ning mis sisaldab AIFide üksikasjalikke järelevalvelise aruandluse nõudeid.

¹⁸ Joonealune märkus 6.

¹⁹ Joonealune märkus 12.

Lisaks mõjutab AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi läbivaatamine neid AIFide valitsejaid, kes valitsevad Euroopa pikaajaliste investeerimisfondide (edaspidi „ELTIFid“) määrusega (EL) 2015/760 (edaspidi „ELTIFide määrus“)²⁰ reguleeritud AIFe. ELTIFide määrus on tooteid käsitlev Euroopa määrus, mis vaadatakse läbi paralleelselt AIFide valitsejaid käsitleva direktiiviga ning seadusandlik ettepanek ELTIFide määruse muutmiseks võetakse vastu käesoleva ettepanekuga samal päeval. ELTIFe valitsevad AIFide valitsejad saaksid tõenäoliselt kasu lihtsamast piiriülesest juurdepääsust depositeerimise teenustele, kui need fondid asuvad väiksematel turgudel. Pikemas perspektiivis oleks järelevalvelise aruandluse nõuete parandamisel positiivne mõju ka ELTIFe valitsevate AIFide valitsejate regulatiivsele koormusele. Väärtpaberite keskdepositeerimise lisamisel varade hoidmise ahelasse oleks positiivne mõju investorite huvidele seoses nende ELTIFI osaluste osakaaluga, mida võiksid hoida väärtpaberite keskdepositeerimised.

Veel üks ELTIFide määruse ja AIFide valitsejaid käsitleva muudetud direktiivi koostoime element on seotud laenude väljastamisega. Kavandatava direktiiviga kehtestatakse krediititurudel tegutsevate AIFide valitsejate suhtes teatavad üldpõhimõtted. AIFide poolt finantsasutustele antavate laenude kavandatud piirmäärad on viidud kooskõlla hajutamismääradega, mida kohaldatakse üksnes jaeinvestoritele turustatavate ELTIFide suhtes. Kui AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi ja ELTIFide määruse vahel peaks esinema lahknevusi, kohaldatakse *lex specialis*’ena ELTIFide määruses sätestatud toote-eeskirju.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Laene väljastavate fondide jaoks siseturu loomine peaks suurendama reaalmajanduses alternatiivsete rahastamisallikate kättesaadavust. Selliste fondide tegevus krediititurul hõlbustab tõenäoliselt üleminekut kestlikule tulevikule, sest nad investeerivad rohemajandusse ja toetavad seega Euroopa roheline kokkuleppe laiemaid eesmärke.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Direktiivide 2011/61/EL ja 2009/65/EÜ õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 53 lõige 1 (endine EÜ asutamislepingu artikli 47 lõige 2). Valitud poliitikavariantide ja õigusnormide konkreetse ülesehituse puhul on asjakohane õiguslik alus Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 53 lõige 1 füüsilisest isikust ettevõtjana tegevuse alustamise ja jätkamise kohta. Seda kasutatakse finantsvahendajate, nende investeerimisteenuste ja -tegevuse reguleerimiseks.

AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi kavandatud paranduste eesmärk on edendada AIFide poolt laenude väljastamise usaldusväärsed protsedurid ja soodustada turu lõimimist selles segmendis, tagades samal ajal finantsstabiilsust ohustavate riskide parema üldise seire. AIFide valitsejate ja eurofondide likviidsuse juhtimise vahendite kättesaadavust ja kasutamist käsitlevad eeskirjad tuleb ühtlustada, et tagada avatud fondide valitsejate või järelevalveasutuste tõhusam reageerimine turustressi olukorras. Depositeerimise teenuste piiriülese osutamise kättesaadavuse lihtsustamisega püütakse ELi AIFide turgu veelgi rohkem lõimida ja tagada ühtlasi investorite kaitse kõrge tase. Ettepaneku eesmärk on saavutada Euroopa investeerimisfondide valitsejate ja järelevalveasutuste ülesannete delegeerimise ühtne lähenemisviis.

²⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta määrus (EL) 2015/760 Euroopa pikaajaliste investeerimisfondide kohta (ELT L 123, 19.5.2015, lk 98–121).

Liikmesriikide ühepoolsete meetmetega ei saa AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi õiguslünki kõrvaldada ega saavutada individuaalselt neid eesmärgi. Seega võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

AIFide valitsejaid käsitlev direktiiv ja eurofondide direktiiv võeti vastu täielikus kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega, taotledes olemuslikult riikideüleseid eesmärgi kõrvaldada turu killustatus, tegeleda finantsstabiilsust ohustavate riskidega ja tagada investorite kaitse kõrge tase. Direktiiv valiti selleks, et saavutada asjakohane tasakaal ELi ja liikmesriikide tasandi vahel.

AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi ja eurofondide direktiivi kavandatud parandused täiendavad kõnealust õigusraamistikku täiendavate regulatiivsete nõuete ja täpsustustega, mille eesmärk on tagada, et peamiste riskikontrollimeetmete ühtlustamine oleks tasakaalus liikmesriikide pändlikkuse säilitamisega kokkulepitud regulatiivsete standardite rakendamisel.

- **Proportsionaalsus**

Kavandatud muudatused on kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega ega lähe kaugemale sellest, mis on vajalik AIFide ühtse turu väljakujundamise eesmärgi saavutamiseks, tagades samal ajal ühtse lähenemisviisi ELi AIFide turu makrotasandi usaldatavusjärelevalvele ja investorite kõrgetasemelisele kaitsele.

Vajaduse korral töötatakse üldiste põhimõtetena välja uued nõuded, mis kehtestatakse AIFide valitsejatele, kes valitsevad laene väljastavaid AIFe. Kui regulatiivsed nõuded on spetsiifilised, ei häiri need tarbetult olemasolevaid ärimudeleid. Investorite kaitse puhul on kavandatud täiendavad avalikustamismõõdud kooskõlas parima turutavaga, mida tuleks laiendada kõigile liidu investoritele, tagades investorite kaitse ühetaolise taseme.

Ettepanekutega, mis võimaldavad piiriülest juurdepääsu depositeoriumiteenustele, luuakse õige tasakaal AIFi ja investori vajaduste vahel, millega välditakse riske, mis võivad realiseeruda, kui depositeoriumiteenuseid ELi tasandil igakülgsest ei reguleerita. Lisaks on väärtpaberite keskdepositeoriumide lisamine varade hoidmise ahelasse vajalik selleks, et kaotada õiguslünk, mis pärssib depositeoriumide suutlikkust oma kohustusi täita ning võib kahjustada AIFide ja eurofondide investoreid. Kavandatav meede on proportsionaalne ja selles võetakse arvesse juba tegevusloa saanud üksuste staatust.

Delegeerimiseeskirjade kavandatud täpsustustes säilitatakse selle tegevuse väärtuslikud omadused, tagades samal ajal piisavate inimressursside kasutamise järelevalve tegemiseks selle üle, et delegeeritavad ja põhifunktsioonid jäävad AIFi või eurofondi valitseja kontrolli alla.

Seega on seadusandlik ettepanek proportsionaalne taotletavate eesmärkidega.

- **Vahendi valik**

Käesoleva ettepanekuga muudetakse direktiive 2011/61/EL ja 2009/65/EÜ. Seetõttu on kõige asjakohasem valida kehtivate õigusnormide muutmise vahendiks direktiiv.

Eesmärk on ühtlustada liikmesriikide õigusnorme, mis suurendavad turu killustatust, põhjustavad ebatõhusust AIFide turul ning kahjustavad AIFide ja eurofondide investorite kaitset. Ettepanekuga püütakse ühtlustada ja täpsustada regulatiivseid standardeid, mille liikmesriigid saavad oma riiklikesse õigusaktidesse üle võtta, edendades siseturu lõimimist, parandades turuseiret ja tagades kogu liidus investorite kaitse ühetaolise taseme. Seetõttu on

kõige sobivam valik direktiiv, millega tehakse vajalikud muudatused AIFide valitsejate ja eurofondide tegevust reguleerivates kehtivates direktiivides.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Komisjon hindas AIFide valitsejaid käsitlevat direktiivi ja jõudis järeldusele, et direktiiv on üldiselt hästi toiminud ja enamjaolt täitnud oma eesmärgid luua AIFide valitsejate puhul tõhus järelevalveraamistik, tagada investorite kaitse kõrge tase ja soodustada ELi AIFide turu loomist. Et aga võtta arvesse AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi jõustumise järel ilmnunud uusi turusuundumusi, võiks olla kasulik teha direktiivi parandused, mis käsitlevad raamistiku neid elemente, mida direktiivi koostamise ajal piisavalt ei käsitletud.

Liikmesriikide erinevad lähenemisviisid muudavad teenuste osutamise teises liikmesriigis keerukaks ja takistavad AIFide siseturu arengut. Depositooriumiteenuste ebapiisav osutamine ja laene väljastavaid AIFe käsitlevad erinevad riiklikud regulatiivsed standardid kahjustavad AIFide võrdseid võimalusi. Peale selle tekitavad laene väljastavaid AIFe käsitlevad erinevad riiklikud õigusnormid ja järelevalveasutuste ebapiisav juurdepääs turuandmetele järelevalveasutustele raskusi finantsstabiilsust ohustavate riskide jälgimisel ja turu terviklikkuse kaitsmisel. Samamoodi piirab likviidsuse juhtimise vahendite erinev kättesaadavus avatud fondide valitsejate või järelevalveasutuste võimaliku reageerimise tõhusust turustressi olukorras. Lisaks kahjustab järelevalveasutuste erinev delegeerimiseeskirjade tõlgendamine fondivalitsejate õiguskindlust ja investorite kaitse kõrget taset, eelkõige juhul, kui Euroopa üksused delegeerivad riskijuhtimise või portfelli valitsemise väljapoole Euroopa Liitu.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

22. oktoobril 2020 algatati AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi läbivaatamise üle avalik konsultatsioon, mille raames esitati 102 küsimust direktiivi läbivaatamise eri aspektide kohta. 29. jaanuaril 2021 lõppenud konsultatsioonile saadi 132 vastust.

Veidi enam kui pooltel avalikule konsultatsioonile vastajatest puudus arvamust selle kohta, kas on vaja ühtlustada nõudeid AIFide valitsejatele, kes valitsevad laene väljastavaid AIFe. Sellesse rühma kuulusid sektori suurimad ühendused. 23 % vastajatest oli seisukohal, et täiendavaid õigusnorme ei ole vaja, samas kui avalikule konsultatsioonile vastanud kümnest liikmesriigist seitsme avaliku sektori asutused mõnsid, et nõuded, mida kohaldatakse laene väljastavaid AIFe valitsevate AIFide valitsejate suhtes, tuleb ELi tasandil ühtlustada. Nad leidsid, et ELi õigusnormid on vajalikud võrdsete võimaluste loomiseks ja kõnealusest tegevusest tuleneda võivate riskide käsitlemiseks. Ettepanekuga luuakse hea tasakaal selle vahel, mis on vajalik liidus finantsstabiilsuse säilitamiseks ja laene väljastavate AIFide turu arengu soodustamiseks.

Samuti toetas enamik avalikule konsultatsioonile vastanud avaliku sektori asutusi ettepanekut täpsustada AIFide valitsejaid käsitlevas direktiivis ja eurofondide direktiivis sätestatud delegeerimiseeskirju. Enamik sektorit esindavatest vastajatest peab seevastu delegeerimiseeskirju piisavalt selgeteks, et vältida fiktiivsete äriühingute loomist ELis. Mõned vastajad soovisid siiski, et täiendavalt täpsustataks, kas äritava kuulub ülesannete delegeerimise alla, kuna liikmesriikide tõlgendustes on märkimisväärsed erinevusi. Ettepanekus esitatakse vajalikud täpsustused, kuid säilitatakse samal ajal AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi ja eurofondide direktiivi delegeerimiseeskirjade eelised.

Avaliku ja erasektori sidusrühmad toetavad laialdaselt likviidsuse juhtimise vahendite ühtlustamist ELi tasandil (28/40 üldiselt, 8/9 avaliku sektori asutusest, 15/23 sektori esindajast). Samuti toetatakse riikide pädevate asutuste vahelise koostöö parandamist likviidsuse juhtimise vahendite aktiveerimisel (15/40 üldiselt 5/9 avaliku sektori asutusest, 6/23 sektori esindajast), eelkõige piiriülese mõjuga olukordades. Toetatakse ettepanekut laiendada likviidsuse juhtimise vahendite kättesaadavust kogu liidus ning anda fondivalitsejatele ja järelevalveasutustele õigus kasutada likviidsuse juhtimise vahendeid halvenenud turutingimuste korral.

Enamik sidusrühmi (umbes 70 %) ja ESMA (oma arvamuses) toetavad väärtpaberite keskdepositooriumide lisamist varade hoidmise ahelasse. Ettepanek on proportsionaalne, kuna sellega ei nõuta depositooriumidelt hoolsusmeetmete rakendamist seoses Euroopa väärtpaberite keskdepositooriumidega.

Väiksemate depositooriumiturgude küsimuse kohta märkisid liikmesriikide ametiasutused oma vastuses avalikule konsultatsioonile, et nad toetavad valitud varianti volitada riikide pädevaid asutusi andma luba depositooriumiteenuste piiriüleseks hankimiseks. Enamik vastajaid ei toetanud depositooriumi tegevusloa kasutuselevõttu, viidates depositooriumide turu kontsentratsiooni riskile, investorite nõrgemale kaitsele ja järelevalveprobleemidele. Seepärast teeb komisjon ettepaneku võtta meetmeid, et avada vajaduse korral piiriülene juurdepääs depositooriumiteenustele, kuni täheldatakse positiivset õiguslikku arengut selles valdkonnas.

Enamik sidusrühmi eelistas AIFide valitsejate ja eurofondide järelevalvelise aruandluse nõuete võimalike muudatuste puhul järkjärgulist lähenemisviisi. Ettepanekus on seda lähenemisviisi arvesse võetud, tehes järelevalveasutustele ülesandeks viia läbi põhjalik teostatavusuuring, mille raames uuritakse ELi õigusaktide kohaste erinevate järelevalvelise aruandluse nõuete vahelist võimalikku koostoimet.

- **Ekspertiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Komisjon tugines AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi läbivaatamisel ulatuslikule ettevalmistavale tööle, mida tegi väline töövõtja, kes viis läbi üldise küsitluse ja koostas tõenditel põhineva uuringu AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi tõhususe kohta²¹. Komisjon võttis arvesse ka tulemusi, mis saadi 25. novembril 2020 korraldatud AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi läbivaatamise teemalisel virtuaalsel konverentsil, kus osalesid Euroopa Parlamendi liige, liikmesriikide järelevalveasutused, ESRN, ESMA ning sektori ja investorite huvide esindajad. Lisaks avalikult kättesaadavatele aruannetele, uuringutele, küsitlustele, seisukohtadele ja muudele asjakohastele dokumentidele, mille on koostanud avaliku ja erasektori sidusrühmad, tugines komisjon veel Morningstari andmetele ning ESMA, finantsstabiilsuse nõukogu (FSB) ja Rahvusvahelise Väärtpaberijärelevalve Organisatsiooni (IOSCO) aruannetes esitatud teabele. Komisjon analüüsis teavet, mis saadi seminaridel, kahepoolsetel kohtumistel ning liikmesriikide ja sektori sidusrühmadega, sealhulgas varahaldurite, toodete koostajate, jaeinvestorite esindajate ja alternatiivsete investeringutega tegelevate investeerimisfondidega peetud konsultatsioonidel. Kõigele lisaks vaadati läbi teaduskirjandus, eelkõige väljaanded AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi mõju kohta turgudele, finantsstabiilsusele ja investorite kaitsele.

- **Mõjuhindang**

Käesoleva seadusandliku algatuse kohta tehti mõjuhindang.

²¹ „Report on the Operation of the Alternative Investment Fund Managers Directive (AIFMD) – Directive 2011/61/EU“, KPMG aruanne, detsember 2018.

16. juulil 2021 esitas õiguskontrollikomitee AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi läbivaatamiseks esitatud mõjuhinnangu kohta positiivse arvamuse ja palus lisaselgitusi.

Õiguskontrollikomitee arvamuses esitatud märkused	Mõjuhinnangus esitatud märkustega tegelemiseks võetud meetmed
Aruandes tuleks täpsemalt selgitada probleemide ulatust ja eripära, eelkõige seoses laene väljastavate fondidega ja depositooriumiteenuste piiratud osutamise.	Finantsstabiilsuse, finantsteenuste ja kapitaliturgude liidu peadirektoraat lisas probleemide kohta üksikasjalikumad selgitused. Selgitused käsitlevad eelkõige järgmist: - AIFide turu laenude väljastamise segmendi kasvust tulenevad võimalikud süsteemsed riskid ning probleemid, mis on seotud laenude väljastamist käsitlevate killustatud riiklike eeskirjade väljatöötamisega kogu liidus; - olukord turgudel, kus depositooriumiteenuste osutamine on piiratud, ja vajadus sekkumise järele liidu tasandil.
Aruandes ei käsitleta piisavalt ja sidusalt kõiki olemasolevaid võimalusi, eelkõige seoses laene väljastavate fondide suhtes kohaldatavate nõuete ühtlustamisega.	Finantsstabiilsuse, finantsteenuste ja kapitaliturgude liidu peadirektoraat selgitas üksikasjalikumalt eelistatud variandi ja selle eri elementide valimise alust, kõrvalejäetud variantidest loobumise põhjendusi ja kõigi variantide peamisi erinevusi.
Mõjuanalüüsis tuleks käsitleda ühtlustamis- ja riskivähendusmeetmete vastavat mõju ning täpsustada mõju VKEdes rahastamiskuludele.	Finantsstabiilsuse, finantsteenuste ja kapitaliturgude liidu peadirektoraat lisas selgitusi ühtlustamise mõju kohta, näiteks seoses laenude väljastamisega. Ta selgitas ka algatuse võimalikku mõju turule ja VKEdes rahastamise kättesaadavust / kulusid.
Aruandes tuleks lihtsustamise võimalust pakkuvaid valdkondi põhjalikumalt käsitleda ja võimaluse korral esitada arvutused/andmed.	Finantsstabiilsuse, finantsteenuste ja kapitaliturgude liidu peadirektoraat esitas ebaametlikud tõendid ja lisaandmed (kui need olid kättesaadavad), näiteks depositooriumidele ja väiksematel turgudel depositooriumiteenuste kasutajatele tekkivate säästude kohta. Kui andmed puudusid, lisas peadirektoraat täiendavaid seireparameetreid, et tagada lisaandmete kättesaadavus, näiteks seoses aruandlusega.

Kaaluti, kas pakkuda laene väljastavaid fonde valitsevate AIFide valitsejate puhul välja vähem meetmeid ja jätta ülejäänud riigi otsustada. Võib aga juhtuda, et riikide lahknevad lähenemisviisid seoses laene väljastavate fondidega ei võimalda saavutada eesmärki toetada selle sektori turvalist ja kestlikku arengut. Seetõttu kavandati valitud variandis fondide tegevuse ja riskiprofiilide jaoks minimaalne arv kaitsemeetmeid.

Valitud variandist, eelkõige laene väljastavaid AIFe valitsevate AIFide valitsejate suhtes kohaldatavate nõuete ühtlustamisest, saavad kasu väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad (VKEd). Peale selliste AIFide tõhusama valitsemise toetamise on valitud variandi eesmärk võimaldada AIFidel anda ettevõtjatele krediiti piiriülelt. Mõnes liikmesriigis ei ole AIFidel lubatud laene väljastada või on see õigus reserveeritud kohalikele fondidele. Käesoleva

läbivaatamise tulemusel lõimitaks laene väljastavate fondide turgu veelgi ja loodaks nendele fondidele rohkem ärivõimalusi. Selle tulemusena avaneksid VKEdele alternatiivsed rahastamisallikad, eelkõige juhul, kui neil ei ole võimalik pankadelt laenu saada.

Seoses ülesannete delegeerimisega kaaluti ESMA-le suuremate volituste andmist, et tagada AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi ja eurofondide direktiivi asjakohaste eeskirjade ühtsem täitmine liidus. Praegu leiti siiski, et see variant on vastuolus subsidiaarsuse põhimõttega. Jõuti järeldusele, et ESMA-le tuleks anda ülesannete delegeerimise kokkulepete kohta rohkem teavet juhtudel, kui riskijuhtimine või portfelli valitsemine delegeeritakse liidust väljapoole, ning ta peaks kasutama juba olemasolevaid volitusi, näiteks vastastikuste eksperdihinnangute koostamiseks. Valitud variandiga püütakse tagada investorite kaitse ühtlane tase kogu liidus.

Kaaluti AIFide valitsejaid käsitleva määruse järelevalvelise aruandluse nõuete läbivaatamist, ilma et taotletaks koostoimet olemasolevate aruandlusraamistikega. Järelevalvelise aruandluse kohustuste muutmine toob paratamatult kaasa märkimisväärsed nõuete täitmisega seotud kulud. Seetõttu peeti praktilisemaks kavandada seadusandlikud muudatused siis, kui on saanud selgemaks, mida on finantssektori ühise andmeruumi väljakujundamiseks vaja. Ettepanek aitab selle eesmärgi saavutamisele kaasa, kuna Euroopa järelevalveasutused ja Euroopa Keskpank (EKP) kaasatakse uuringusse dubleerivate aruandlusnõuete ühendamise ja andmete katvuse laiendamise teostatavuse kohta, et võimaldada paremat turuseiret. Järelevalvelise aruandluse parandamisel oleks positiivne mõju finantsstabiilsust ohustavate riskide jälgimisele ja juhtimisele.

Seoses likviidsusriski juhtimisega kaaluti ka sekkumise eri tasemeid finantsstabiilsuse tagamiseks. Valitud variant on kõige vähem ettekirjutav. Avatud fondide valitsejad saaksid AIFi või eurofondi osakute või aktsiate tagasiostmise või tagasivõtmise ajutiselt peatada. Ka oleks neil kohustus valida vähemalt üks muu likviidsuse juhtimise vahend, kuid neile ei kirjutata ette, milline, jättes seega fondivalitsejatele õiguse teha lõplik otsus siis, kui asjaolud seda nõuavad. See meede toetaks finantsüsteemi stabiilsust.

Ühe variandina kaaluti depositeoriumi tegevusloa kasutuselevõttu. Seda ei peetud siiski teostatavaks, kuna väärtpabereid ja maksejõuetust käsitlevad õigusaktid ei ole ELi tasandil ühtlustatud. Seetõttu tehakse valitud variandi kohaselt ettepanek anda vajaduse korral luba piiriüleseks juurdepääsuks depositeoriumiteenustele, kuni edasine ühtlustamine liidu tasandil muutub teostatavaks. Valitud variandiga saavutatakse ELi AIFide tõhusam turg.

Lõpuks kaaluti, kas depositeoriumid, kes delegeerivad AIFi või eurofondi varade haldamise väärtpaberite keskdepositeoriumidele, peaksid rakendama hoolsusmeetmeid. Otsustati, et see oleks liigne, kuna tegevusloa saanud väärtpaberite keskdepositeoriumide suhtes juba kohaldatakse rangeid valdkondlikke nõudeid ja järelevalvet. Seepärast keskendutakse ettepanekus väärtpaberite keskdepositeoriumide lisamisele varade hoidmise ahelasse, ilma et depositeoriumidele kehtestataks ülemääraseid hoolsuskohustuse nõudeid.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi läbivaatamisel valitud üldise lähenemisviisi kohaselt kavandatakse meetmed, mis on finantsstabiilsuse, turgude lõimimise või investorite kaitse huvides hädavajalikud, ning käsitletakse küsimusi, mille pärast sidusrühmad selgelt muretsevad.

Kavandatud muudatus, millega võimaldatakse hankida depositeoriumiteenuseid piiriüleselt, peaks andma säästu nii depositeoriumidele kui ka depositeoriumiteenuste kasutajatele, sealhulgas väiksematele AIFide valitsejatele. Uue loa ühekordsed tasud ja depositeoriumide

iga-aastased loatasud on liikmesriigist olenevalt vastavalt 6 000–9 200 eurot ja 4 400–9 400 eurot. Depositooriumiteenuste osutajate vaheline suurem konkurents avaldab tõenäoliselt survet teenuse hinna alandamiseks.

Järelevalveandmete puhul kavandatud lähenemisviis lihtsustab ja ühtlustab kehtivaid aruandekohustusi. Pikemas perspektiivis toob see kaasa kokkuhoiu, sest selle eesmärk on vähendada nende avaliku sektori asutuste arvu, kellele AIFi valitseja esitab kattuvaid andmeid. Ühtlasi tagatakse selle lähenemisviisiga, et muudatustest tulenevad ühekordseid kulusid vähendatakse nii palju kui võimalik, nähes ette nõuetekohase eelneva kavandamise ja üldise vaate järelevalvelisele aruandlusele erinevates ELi õigusaktides, võttes arvesse digitaalse keskkonna arengut.

- **Põhiõigused**

Käesoleva ettepanekuga edendatakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas (edaspidi „harta“) sätestatud õigusi. Algatuse peamine eesmärk on lihtsustada teenuste osutamist kõikides liikmesriikides, nagu on sätestatud harta artikli 15 lõikes 2, tagades, et kedagi ei diskrimineerita isegi kaudselt kodakondsuse alusel (rakendades ka harta artikli 21 lõiget 2).

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta komisjoni eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Käesolevat direktiivi hinnatakse viis aastat pärast selle ülevõtmise kuupäeva. Komisjon tugineb i) avaliku konsultatsiooni raames saadud tagasisidele, ii) aruteludele ESMA ja järelevalveasutustega ning iii) järelevalvelise aruandluse andmetele.

Komisjon tagab pideva nõuete täitmise ja täitmisele pööramise. ESMA jälgib ülesannete delegeerimise nõuete kohaldamist, tuginedes oma uuele volitusele koostada igal aastal selles valdkonnas sihipärased vastastikused eksperdihinnangud ja delegeerimisteadete analüüsi aruanded.

Ka kogub ESMA andmeid, mis on kasulikud laenude väljastamise ja depositooriumiturgudel toimuva arengu jälgimiseks. ESMA jätkab likviidsuse juhtimise vahendite kasutamise kohta andmete kogumist ja analüüsimist.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Direktiivi 2011/61/EL muutmine

Artiklit 4 täiendatakse mõiste „väärtpaberite keskdepositoorium“ määratlusega kooskõlas määrusega (EL) nr 909/2014²².

Artikli 6 lõiget 4 muudetakse, et laiendada selliste kõrvalteenuste loetelu, mida AIFide valitsejad võivad lisaks ühisinvesteeringute haldamisele osutada. See hõlmaks muude liidu õigusaktidega lubatud tegevusi, nagu võrdlusaluste haldamine või krediidihaldus.

²² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 909/2014, mis käsitleb väärtpaberiarenduse parandamist Euroopa Liidus ja väärtpaberite keskdepositooriume ning millega muudetakse direktiive 98/26/EÜ ja 2014/65/EL ning määrust (EL) nr 236/2012 (ELT L 257, 28.8.2014, lk 1).

Artikli 6 lõiget 6 muudetakse, et ajakohastada viiteid direktiivis 2014/65/EL²³ sätestatud eeskirjadele, mida kohaldatakse AIFide valitsejate suhtes, kes osutavad kõrvalteenuseid.

Artikli 7 lõiget 2 muudetakse täpsustamaks, et AIFide valitsejatel peaksid olema AIFi valitseja tegevusloa taotlemiseks vajalikud tehnilised ja inimressursid. Seepärast tuleb tegevusloa taotlemisel üksikasjalikult kirjeldada inimressursse ja tehnilisi vahendeid, mida oma ülesannete täitmisel ja delegeeritud ülesandeid täitvate üksuste järelevalves kasutatakse.

Artikli 7 lõiget 5 täiendatakse, et tagada puuduva teabe kogumine ELi tasandil eesmärgiga koostada ülevaade ülesannete delegeerimise tavadest. Seepärast tehakse ettepanek, et ESMA-le tuleks teatada ülesannete delegeerimise kokkulepetest, kui kolmandate riikide üksustele delegeeritakse rohkem riskijuhtimise või portfelli valitsemise ülesandeid, kui endale jäetakse.

Lisatakse artikli 7 lõige 8, mis tagab, et ESMA saab ülesannete delegeerimise kokkulepete kohta järjepidevat teavet. Seega tehakse ettepanek anda ESMA-le volitused koostada regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, millega nähakse ette delegeerimisteadete sisu, vormid ja edastamise kord. Selleks et hõlbustada teavitatud poliitiliste otsuste tegemist selles valdkonnas, peab ESMA esitama ELi kaasseadusandjatele ja komisjonile (artikli 7 lõige 9) korrapäraselt aruandeid, milles analüüsitakse ülesannete delegeerimisega seotud turutavasid, direktiivi 2011/61/EL alusel ülesannete delegeerimise suhtes kohaldatavate nõuete täitmist ja järelevalve ühtsust selles valdkonnas.

Artikli 8 lõike 1 punkti c muudetakse, nähes ette, et AIFi valitsejal on vähemalt kaks täistööajaga töötajat või kaks isikut, kes ei tööta küll AIFi valitseja juures, kuid kes on siiski võtnud kohustuse juhtida selle AIFi valitseja äritegevust täistööaja mahu ja kes on liidu elanikud, tagades seega AIFi valitseja minimaalse ja stabiilse sisulise tegevuse.

Lisatakse artikli 15 lõike 3 punkt d, milles nõutakse, et AIFide valitsejad, kes valitsevad laene andvaid AIFe, rakendaksid laenude andmisel tõhusaid põhimõtteid, menetlusi ja protsesse. Seda tehes peavad nad hindama krediidiriski ning haldama ja jälgima oma krediidiportfelle, mis tuleks korrapäraselt läbi vaadata.

Lisatakse artikli 15 lõiked 4a, 4b ja 4c, et vähendada finantsüsteemile tekkivat riski, piirates laenuandmise ühe laenuvõtja, kui see laenuvõtja on finantsasutus.

Lisatakse artikli 15 lõige 4d, et hoida ära võimalikke huvide konflikte, keelates AIFidel anda laenu oma fondivalitsejale või tema töötajatele, depositooriumile või tema delegeeritud ülesandeid täitvale üksusele.

Lisatakse artikli 15 lõige 4e, et vältida moraalset ohtu olukordades, kus laene väljastatakse koheseks järelturul müümiseks. Selleks tehakse ettepanek kehtestada AIFidele nõue säilitada majanduslik huvi, mis moodustab 5 % nende antud ja müüdud laenude tinglikust väärtusest.

Lisatakse artikli 16 lõige 2a, et vältida lõpptähtaegade erinevusi, mis võivad tekitada finantsriske. Seepärast tehakse ettepanek kehtestada AIFidele nõue võtta kasutusele kinnine struktuur, kui nad tegelevad olulisel määral laenude väljastamisega (60 %).

Mikro- ja makrotasandi usaldatavusriskide tõhusaks käsitlemiseks täiendatakse artiklit 16 lõigetega 2b ja 2c, et võimaldada avatud AIFe valitsevatel AIFide valitsejatel saada erandlike asjaolude korral juurdepääs likviidsusriski juhtimiseks vajalikele vahenditele. Lisaks sellele,

²³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014).

et AIFide valitsejatel on võimalik tagasivõtmine peatada, tehakse ettepanek kehtestada neile nõue valida vähemalt üks muu likviidsusriski juhtimise vahend V lisast, milles on esitatud ühtlustatud miinimumloetelu, mis peaks olema kättesaadav kõikjal liidus. Artikli 16 lõike 2e kohaselt peavad liikmesriigid tagama, et nende jurisdiktsioonis on see nii. Lisatakse lõige 2d, milles nõutakse, et AIFide valitsejad teavitaksid pädevaid asutusi likviidsuse juhtimise vahendi aktiveerimisest või inaktiveerimisest.

Artikli 16 lõigete 2g ja 2h eesmärk on tagada sama artikli lõigete 2b ja 2c ühtne kohaldamine. Seepärast tehakse ESMA-le ülesandeks koostada regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles esitatakse lisas sätestatud likviidsuse juhtimise vahendite määratlused ja täpsustatakse nende omadusi, ning töötada välja regulatiivsed tehnilised standardid selle kohta, kuidas AIFide valitsejad sobivaid likviidsuse juhtimise vahendeid valivad ja kasutavad.

Artikli 46 lõike 2 punkti j muudetakse, andes pädevatele asutustele õiguse nõuda, et AIFi valitseja asjakohase likviidsuse juhtimise vahendi aktiveeriks või inaktiveeriks. Seda õigust laiendatakse ka kolmandate riikide AIFide valitsejatele, lisades artikli 47 lõikesse 4 punkti d. Artikli 50 kavandatud lõigetes 5a–5g on sätestatud nõue, et pädevad asutused teavitaksid teisi asjaomaseid asutusi, ESMA-t ja ESRNi enne likviidsuse juhtimise vahendi aktiveerimise või inaktiveerimise nõudmist. Kavandatud lõigetes esitatakse ka sellistel juhtudel tehtava koostöö põhimõtted. Artikli 50 kavandatud lõikega 7 antaks ESMA-le õigus töötada välja regulatiivsed tehnilised standardid, milles näidatakse, millal on pädevate asutuste sekkumine põhjendatud.

Artikli 20 lõiget 1 muudetakse täpsustamaks, et ülesannete delegeerimise kokkuleppeid kohaldatakse kõikide I lisas loetletud ülesannete ja artikli 6 lõike 4 alusel lubatud kõrvalteenuste suhtes. Artikli 20 lõike 1 punkti f ning lõigetes 3, 4 ja 6 lisatakse tekst, millega osutatakse teenustele, mitte ainult ülesannetele.

Artikli 21 lõike 11 viimast taanet muudetakse, et lisada väärtpaberite keskodepositooriumid varade hoidmise ahelasse, kus nad pakuvad konkureerivaid hoidmisteenusi, ning luuakse seega varahalduritele võrdsed võimalused ja tagatakse, et depositeooriumidel on juurdepääs nende ülesannete täitmiseks vajalikule teabele. Tehakse ettepanek vabastada depositeooriumid hoolsusmeetmete eelneva rakendamise nõudest, kui varahaldur on väärtpaberite keskodepositoorium, sest teda on juba tegevusloa taotlemisel piisavalt kontrollitud.

Parema järelevalve tagamiseks muudetakse artikli 21 lõiget 16 nii, et depositeooriumid teevad koostööd mitte ainult oma pädevate asutustega, vaid ka depositeooriumi määranud AIFi pädevate asutustega ning seda AIFi valitseva AIFi valitseja pädevate asutustega.

Artiklit 23 lõikeid 1 ja 4 täiendatakse, et parandada AIFide valitsejate tegevuse läbipaistvust investorite jaoks, nähes ette, et AIFide valitsejad peavad tagama täiendava teabe avalikustamise; nimelt tuleb esitada teave likviidsuse juhtimise vahendite kasutamise tingimuste kohta ja tasude kohta, mida AIFi valitseja või tema sidusettevõtjad peavad maksma, ning perioodilised aruanded kõigi otseste ja kaudsete tasude ja maksete kohta, mida AIFilt või mõne tema investearuandluse pealt otseselt või kaudselt maksti või nõuti. AIFide valitsejad peavad esitama investoritele ka aruande väljastatud laenu portfelli koosseisu kohta.

Artikli 24 lõiget 1 muudetakse ja artikli 24 lõike 2 punkt d jäetakse välja, kõrvaldades seega lõikes 1 sätestatud piirangud andmetele, mida pädevad asutused peaksid AIFide valitsejalt nende valitsetavate AIFide kohta saama. Tehakse ettepanek, et ESMA koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu ja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, millega asendatakse AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi IV lisas sätestatud järelevalvelise aruandluse kehtiv vorm, täiendades seega AIFide valitsejaid käsitlevat määrust.

Artikli 38a lisamisega kehtestatakse ESMA-le nõue koostada korrapäraselt vastastikune eksperdihinnang delegerimiseeskirjade kohaldamisel järgitavate järelevalvetavade kohta, pöörates erilist tähelepanu fiktiivsete äriühingute loomise vältimisele. Uues artikliga 69b nähakse komisjonile ette nõue vaadata läbi direktiivis 2011/61/EL sätestatud delegerimiseeskirjad ja nende rakendusmeetmed, et kavandada vajalikud muudatused fiktiivsete äriühingute loomise välistamiseks. Samuti tuleks hinnata depositeerimise tegevusloa kasutuselevõtu võimalust ja õigusnormide toimimist laene väljastavaid AIFe valitsejate AIFide valitsejate puhul.

Artiklisse 50 lõigete 5a–5g lisamisega tugevdatakse järelevalvealast koostööd. AIFI valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädev asutus võib paluda AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädeval asutusel kasutada oma järelevalvevolitusi, täpsustades oma taotluse põhjused ning teavitades ESMA-t ja ESRNi, kui tekib oht finantsstabiilsusele. Artikli 50 lõike 5 muudatustega vähendatakse pädevate asutuste tõendamiskoormust, nõudes vastuvõtva riigi asutustelt asjakohaste meetmete võtmist. Lisaks sellele antakse ESMA-le õigus paluda pädeval asutusel esitada juhtum, millel võib olla piiriülene mõju või mis võib mõjutada finantsstabiilsust või investorite kaitset, ESMA alalisele komiteele. Samuti tehakse artikli 50 lõikega 7 ESMA-le ülesandeks koostada regulatiivsed tehnilised standardid, milles täpsustatakse olukorrad, kus pädevad asutused võivad kasutada oma volitusi seoses likviidsuse juhtimise vahenditega.

Tehakse ettepanek muuta artikli 61 lõiget 5, andes pädevatele asutustele loa võimaldada hankida depositeerimise teenuseid teistes liikmesriikides seni, kuni pärast depositeerimise tegevusloa kasutuselevõtu vajaduse läbivaatamist võetakse meetmeid.

Tehakse ettepanek muuta I lisa, lisades sellesse punkti 3, et tunnistada laenuandmine AIFide valitsejate õiguspäraseks tegevuseks. See tähendab, et AIFid võivad anda laene kõikjal liidus, sealhulgas piiriüleselt. I lissasse lisatakse punkt 4, et seadustada eriotstarbeliste väärtpaperistamisüksuste teenindamine AIFide valitsejate poolt.

Tehakse ettepanek muuta artikli 21 lõike 6 punkti c, artikli 35 lõike 2 punkti b, artikli 36 lõike 1 punkti c, artikli 37 lõike 7 punkti e, artikli 40 lõike 2 punkti b ja artikli 42 lõike 1 punkti c, ajakohastades kolmandate riikide üksustele kohaldatavaid nõudeid, mille kohaselt nad ei tohi asuda jurisdiktsioonides, mis on viimaste rahapesuvastaste Euroopa õigusaktide kohaselt määratletud suure riskiga riikidena.

Artikli 36 lõiget 1 ja artikli 42 lõiget 1 täiendatakse vastavate punktidega d ja d, sätestades, et kolmandate riikide AIFid või kolmandate riikide AIFide valitsejad, kelle suhtes kohaldatakse siseriiklikke õigusnorme ja kes tegutsevad üksikutes liikmesriikides, peaksid täitma nõuet, et nad ei asu kolmandas riigis, mida peetakse maksuküsimustes koostööd mittetegevaks riigiks.

Tehakse ettepanek muuta artikli 21 lõike 6 punkti d, artikli 35 lõike 2 punkti c, artikli 37 lõike 7 punkti f ja artikli 40 lõike 2 punkti c, et ajakohastada nõudeid kolmandate riikide üksustele, kellel oleks juurdepääs siseturule üksnes juhul, kui nad on asutatud kolmandates riikides, mis ei ole kantud maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide ELi loetellu.

Artikli 47 lõiget 3 muudetakse ja ESMA-le antakse võimalus avalikustada tema käsutuses olevad turuandmed koond- või kokkuvõtlikul kujul, leevendades seega konfidentsiaalsusnõudeid.

Lisatakse läbivaatamisklausel (artikkel 69b), millega volitatakse komisjoni algatama ülesannete delegerimist, depositeerimise teenuseid ja likviidsuse juhtimise vahendite kasutamist käsitlevate sätete läbivaatamist. Samuti antakse ESMA-le volitus koostada aruanne, mille eesmärk on ühtlustada AIFide valitsejate suhtes kohaldatavaid järelevalvelise aruandluse nõudeid, ning võtta see aluseks AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi artikli 24 kohase järelevalvelise aruandluse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu koostamisel.

Direktiivi 2009/65/EÜ muutmine

Tehakse ettepanek esitada artikli 2 lõikes 1 mõiste „väärtpaberite keskdepositoorium“ määratlus kooskõlas määrusega (EL) nr 909/2014.

Artikli 22a viimases taandes muudetakse neljandat lõiku, et käsitada väärtpaberite keskdepositooriume depositooriumi delegeeritud isikutena, kui nad pakuvad konkureerivaid hoidmisteenusi. See loob varahalduritele võrdsed võimalused ja tagab, et depositooriumidel on juurdepääs nende ülesannete täitmiseks vajalikule teabele.

Artikli 7 lõike 1 punkti b muudetakse, nähes ette, et eurofondi valitsejal on vähemalt kaks täistööajaga töötajat või kaks isikut, kes küll ei tööta eurofondi valitseja juures, kuid on siiski võtnud kohustuse juhtida selle eurofondi valitseja äritegevust täistööaja mahu ja kes on liidu elanikud, tagades seega eurofondi valitseja minimaalse ja stabiilse sisulise tegevuse.

Tehakse ettepanek muuta artikli 7 lõike 1 punkte c ja e täpsustamaks, et fondivalitsejatel peaksid tegevusloa taotlemise ajal olema asjakohased tehnilised ja inimressursid. Seepärast peab fondivalitseja tegevusloa taotlemisel üksikasjalikult kirjeldama inimressursse ja tehnilisi vahendeid, mida ta oma ülesannete täitmisel ja delegeeritud ülesandeid täitvate üksuste järelevalves kasutab.

Artikli 13 lõikes 1 täpsustatakse, et ülesannete delegeerimise kokkuleppeid kohaldatakse kõikide II lisas loetletud ülesannete ja artikli 6 lõike 3 alusel lubatud kõrvalteenuste suhtes. Artikli 13 lõike 1 punktidesse b, g, h ja i lisatakse tekst, millega osutatakse teenustele, mitte ainult ülesannetele.

Direktiivides 2011/61/EL ja 2009/65/EÜ sätestatud ülesannete delegeerimist käsitlevate õigusraamistike paremaks ühtlustamiseks ja selleks, et järelevalveasutused saaksid ülesannete delegeerimise põhjused läbi vaadata, tehakse ettepanek nõuda eurofondidelt kogu ülesannete delegeerimise struktuuri objektiivset põhjendamist, lisades selleks artikli 13 lõikesse 1 punkti j.

Artiklit 13 täiendatakse lõikega 3, et tagada puuduva teabe kogumine ja analüüsimine ELi tasandil eesmärgiga koostada ülevaade ülesannete delegeerimise tavadest. Seepärast tehakse ettepanek, et ESMA tuleks teavitada ülesannete delegeerimise kokkulepetest, kui kolmandate riikide üksustele delegeeritakse rohkem riskijuhtimise või portfelli valitsemise ülesandeid, kui endale jäetakse.

Selleks et hõlbustada teavitatud poliitiliste otsuste tegemist selles valdkonnas, tehakse ettepanek nõuda ESMA-lt uue artikli 13 lõike 5 kohaselt, et ta esitaks ELi kaasseadusandjatele ja Euroopa Komisjonile korrapäraselt aruandeid, milles analüüsitakse ülesannete delegeerimisega seotud turutavasid ja direktiivi 2009/65/EÜ alusel ülesannete delegeerimise suhtes kohaldatavate nõuete täitmist.

Lisatakse artikli 13 lõike 3, mis tagab, et ESMA saab ülesannete delegeerimise kokkulepete kohta järjepidevat teavet. Seega tehakse ettepanek anda ESMA-le volitused koostada regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, millega nähakse ette delegeerimisteadete sisu, vormid ja edastamise kord.

Artikli 13 uue lõikega 6 antakse komisjonile õigus võtta vastu delegeeritud õigusakt, milles täpsustatakse ülesannete delegeerimise tingimusi ja tingimusi, mille alusel eurofondi valitsejat tuleb käsitada fiktiivse äriühinguna ja seega mitte enam pidada eurofondi valitsejaks, viies seega direktiivide 2011/61/EL ja 2009/65/EÜ õigusnormid selles valdkonnas omavahel kooskõlla.

Tehakse ettepanek lisada artikli 18a lõiked 1 ja 2, nii et lisaks eurofondide valitsejate võimalusele tagasivõtmine peatada peavad nad valima vähemalt ühe muu likviidsuse juhtimise vahendi IIA lisast, milles on esitatud ühtlustatud miinimumloetelu, mis peaks olema kättesaadav kõikjal ELis. Uue artikli 18a kohaselt peavad liikmesriigid tagama, et nende jurisdiktsioonis on see nii. Kavandatakse IIA lisa, mis sisaldab selliste vahendite miinimumloetelu. Selleks et tagada investorite hea teavitamine, soovitatakse I lisa A loendi punktis 1.13 täpsustada osakute tagasiostmise või tagasivõtmise korda ja tingimusi ning selgitada asjaolusid, mille korral võib tagasiostmise või tagasivõtmise peatada või muid likviidsuse juhtimise vahendeid aktiveerida või inaktiveerida.

Artikli 18a lõigete 3–5 eesmärk on tagada eelnevate sätete ühtne kohaldamine. Seepärast pannakse ESMA-le ülesanne koostada regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles esitatakse lisas sätestatud likviidsuse juhtimise vahendite määratlused ja täpsustatakse nende omadusi.

Uue artikliga 20a tehakse ettepanek kehtestada fondivalitsejatele kohustus esitada perioodilisi järelevalvelisi aruandeid turgude ja instrumentide kohta, millega nad eurofondi nimel kauplevad.

Uues artiklis 20b esitatakse ettepanek teha ESMA-le ülesandeks koostada koostöös teiste Euroopa järelevalveasutuste ja EKPGA teostatavuse aruanne järelevalvelise aruandlusruumi tõhususe suurendamise kohta. Aruandes antaks teavet eurofondide valitsejate järelevalvelise aruandluse vormi võimaliku ülesehituse kohta ning ESMA peab aruande järelduste põhjal töötama välja regulatiivsed tehnilised standardid ja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu.

Artikli 22a lõiget 2 muudetakse, et vabastada depositeeriumid hoolsusmeetmete eelneva rakendamise nõudest, kui varahaldur on väärtpaberite keskdepositeerium, sest teda on juba tegevusloa taotlemisel piisavalt kontrollitud.

Mikro- ja makrotasandi usaldatavusriskide tõhusaks käsitlemiseks tehakse ettepanek muuta artikli 84 lõiget 3, et kehtestada eurofondide valitsejatele nõue teavitada pädevaid asutusi likviidsuse juhtimise vahendi aktiveerimisest või inaktiveerimisest. Artikli 84 lõike 2 punkti b muudatusega antakse pädevatele asutustele õigus sekkuda ja nõuda, et eurofondide valitsejad aktiveeriks või inaktiveeriks asjaomase likviidsuse juhtimise vahendi. Artikli 84 kavandatud lõigetega 3a–3e kehtestatakse pädevatele asutustele nõue teavitada enne likviidsuse juhtimise vahendi aktiveerimise või inaktiveerimise nõudmist teisi asjaomaseid asutusi, ESMA-t ja ESRNi ning kehtestada sellistel juhtudel tehtava koostöö põhimõtted. Artikli 84 kavandatud lõikega 3f antaks ESMA-le õigus töötada välja regulatiivsed tehnilised standardid, milles näidatakse, millal on pädevate asutuste sekkumine põhjendatud.

Artikli 84 lõikes 5 tehakse ettepanek anda ESMA-le volitused koostada regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles käsitletakse sobivate likviidsuse juhtimise vahendite valimist ja kasutamist eurofondide poolt.

Artiklit 98 täiendatakse lõigetega 3 ja 4, et tugevdada järelevalvealast koostööd. Eurofondi vastuvõtjaliikmesriigi pädev asutus võib paluda eurofondi päritoluliikmesriigi pädeval asutusel kasutada oma järelevalvevolitusi, täpsustades oma taotluse põhjused ning teavitades ESMA-t ja ESRNi, kui tekib oht finantsstabiilsusele. Lisaks sellele antakse ESMA-le õigus paluda pädeval asutusel esitada ESMA-le juhtum, millel võib olla piiriülene mõju või mis võib mõjutada finantsstabiilsust või investorite kaitset.

Kavandatakse uus artikkel 101a, et kehtestada ESMA-le nõue koostada korrapäraselt vastastikune eksperdi hinnang delegeerimiseeskirjade kohaldamisel järgitavate järelevalvetavade kohta, pöörates erilist tähelepanu fiktiivsete äriühingute loomise vältimisele. Uues artikliga 110a nähakse komisjonile ette nõue vaadata läbi direktiivis selles

direktiivis sätestatud delegerimiseeskirjad ja nende rakendusmeetmed, et kavandada vajalikud muudatused fiktiivsete äriühingute loomise välistamiseks.

Ülevõtmist ja jõustumist käsitlevad artiklid

Ettepaneku artikliga 3 nähakse ette, et liikmesriikidel on pärast muutmisdirektiivi jõustumist aega 24 kuud, et võtta vastu ja avaldada direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid. Liikmesriigid teavitavad komisjoni ülevõtmismeetmetest.

Tehakse ettepanek, et muutmisdirektiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV

millega muudetakse direktiive 2011/61/EL ja 2009/65/EÜ seoses ülesannete delegerimise kokkulepete, likviidsusriski juhtimise, järelevalvelise aruandluse, depositooriumi- ja hoidmisteenuste osutamise ning alternatiivsete investeerimisfondide poolt laenude väljastamisega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,
võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 53 lõiget 1,
võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,
olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,
võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²⁴,
toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt
ning arvestades järgmist:

- (1) Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/61/EL²⁵ artikliga 69 vaatas komisjon läbi selle direktiivi kohaldamise ja kohaldamisala ning jõudis järeldusele, et alternatiivsete investeerimisfondide (edaspidi „AIF“) liidu turu lõimimise, investorite kaitse kõrge taseme tagamise ja finantsstabiilsuse kaitsmise eesmärk on enamjaolt täidetud. Siiski tegi komisjon läbivaatamise käigus ka järelduse, et laene väljastavaid AIFe valitsevatele alternatiivsete investeerimisfondide valitsejatele (edaspidi „AIFide valitsejad“) kehtestatud eeskirju on vaja ühtlustada, et täpsustada standardeid, mida kohaldatakse nende AIFide valitsejate suhtes, kes delegeerivad oma ülesandeid kolmandatele isikutele, eesmärgiga tagada varahaldurite võrdne kohtlemine, parandada piiriülest juurdepääsu depositooriumiteenustele, optimeerida järelevalveandmete kogumist ja hõlbustada likviidsuse juhtimise vahendite kasutamist kogu liidus. Seepärast on vaja teha muudatusi, et kõrvaldada need õiguslüngad ja parandada direktiivi 2011/61/EL toimimist.
- (2) Usaldusväärsed delegerimiseeskirjad, varahaldurite võrdne kohtlemine, järelevalvelise aruandluse ühtsus ja likviidsuse juhtimise vahendite kasutamise ühtlustatud lähenemisviis on vajalikud ka vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate (edaspidi „eurofondid“) valitsemiseks. Seepärast on asjakohane muuta delegerimise, varade hoidmise, järelevalvelise aruandluse ja likviidsusriski juhtimise õigusnorme ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu

²⁴ ELT C , , lk .

²⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

direktiivis 2009/65/EÜ,²⁶ milles on sätestatud eeskirjad eurofondidele tegevusloa andmise ja nende tegevuse kohta.

- (3) Selleks et muuta AIFide valitsejate tegevus tõhusamaks, tuleks direktiivi 2011/61/EL artikli 6 lõikes 4 sätestatud lubatud kõrvalteenuste loetelu laiendada, et see hõlmaks võrdlusaluste haldamist, mida reguleeritakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2016/1011,²⁷ ning krediidi haldust, mida reguleeritakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2021/.../EL²⁸.
- (4) Õiguskindluse tagamiseks tuleks täpsustada, et finantsinstrumentidega seotud kõrvalteenuseid osutavate AIFide valitsejate suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/65/EL²⁹ sätestatud õigusnorme. Muude varade puhul, mis ei ole finantsinstrumendid, tuleks AIFide valitsejatel nõuda direktiivi 2011/61/EL nõuete täitmist.
- (5) Selleks et tagada direktiivi 2011/61/EL artiklites 7 ja 8 AIFide valitsejate vajalike inimressursside kohta sätestatud nõuete ühetaoline kohaldamine, tuleks täpsustada, et AIFide valitsejad peaksid tegevusloa taotlemise ajal esitama pädevatele asutustele teabe inimressursside ja tehniliste vahendite kohta, mida AIFi valitseja kasutab oma ülesannete täitmisel ja vajaduse korral delegeeritud ülesandeid täitvate üksuste järelevalves. AIFi valitseja juures peaks töötama täistööajaga või juhtima AIFi valitseja äritegevust täistööaja mahus vähemalt kaks kõrgema astme juhti, kes on liidu elanikud.
- (6) Selleks et koostada usaldusväärne ülevaade direktiivi 2011/61/EL artikli 20 kohasest delegeerimisest liidus ning saada teavet tulevaste poliitiliste otsuste või järelevalvemeetmete kujundamiseks, peaksid pädevad asutused esitama Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele (ESMA) delegeerimisteate, kui AIFi valitseja delegeerib kolmandates riikides asuvatele üksustele rohkem AIFi portfelli valitsemise või riskijuhtimise ülesandeid, kui ta ise täidab.
- (7) Teavitamisprotsessi järjekindlaks ühtlustamiseks ülesannete delegeerimise valdkonnas tuleks komisjonile anda õigus võtta Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping“) artikli 290 kohaste delegeeritud õigusaktidega kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1095/2010³⁰ artiklitega 10–14 vastu regulatiivsed tehnilised standardid, et täpsustada teavitamisprotsessi standardimiseks AIFide valitsejate ülesannete delegeerimise kokkulepete sisu, vormid ja menetlused. Teate vorm peaks sisaldama andmevälju, millel täpsustatakse riskijuhtimise ja portfelli valitsemise ülesandeid, et teha kindlaks, kas AIFi valitseja on delegeerinud rohkem

²⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

²⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1011, mis käsitleb indekseid, mida kasutatakse võrdlusalustena finantsinstrumentide ja -lepingute puhul või investeerimisfondide tootluse mõõtmiseks, ning millega muudetakse direktiive 2008/48/EÜ ja 2014/17/EL ning määrust (EL) nr 596/2014 (ELT L 171, 29.6.2016, lk 1–65).

²⁸ ELT C , , lk .

²⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).

³⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

ülesandeid, kui ta on endale jätnud. Kõnealused regulatiivsed tehnilised standardid tuleks vastu võtta ESMA koostatud eelnõu alusel.

- (8) Direktiivi 2011/61/EL ühtse kohaldamise edendamiseks tuleks täpsustada, et artiklis 20 sätestatud delegeerimiseeskirju kohaldatakse kõigi selle direktiivi I lisas loetletud ülesannete ja direktiivi artikli 6 lõikes 4 osutatud kõrvalteenuste suhtes.
- (9) Ühised eeskirjad tuleks kehtestada ka selleks, et luua laene väljastavate AIFide jaoks tõhus siseturg, tagada liidus investorite kaitse ühtne tase, võimaldada AIFidel oma tegevust arendada, andes laene kõigis liidu liikmesriikides, ning hõlbustada ELi äriühingute juurdepääsu rahastamisele, mis on kapitaliturgude liidu peamine eesmärk³¹. Võttes aga arvesse kiiresti kasvavat eralaenu turgu, on vaja käsitleda võimalikke mikro- ja makrotasandi usaldatavusriske, mida laene väljastavad AIFid võivad põhjustada ja levitada laiemasse finantssüsteemi. Ühtlustada tuleks laene väljastavaid fonde valitsevate AIFide valitsejate suhtes kohaldatavaid õigusnorme, et parandada riskijuhtimist kogu finantsturul ja suurendada läbipaistvust investorite jaoks.
- (10) AIFide professionaalse valitsemise toetamiseks ja finantsstabiilsust ohustavate riskide maandamiseks peaksid laenu tegevusega, sh laenude järelturult ostmisega tegelevate AIFide valitsejatel olema kehtestatud laenude andmise, krediidiriski hindamise ning krediidiportfelli valitsemise ja järelevalve tõhusad põhimõtted, menetlused ja protsessid, mis tuleks korrapäraselt läbi vaadata.
- (11) Laene väljastavate AIFide ja muude finantsturu osaliste vastastikuse seotuse riski ohjamiseks tuleks nende AIFide valitsejalt nõuda oma riskide hajutamist ja riskidele konkreetsete piiride kehtestamist, juhul kui laenuvõtja on finantsasutus.
- (12) Selleks et piirata huvide konfliktide tekkimist, ei tohiks AIFide valitsejad ega nende töötajad saada laenu laene väljastavalt AIFidelt, mida nad valitsevad. Samamoodi peaks AIFi depositeerimisel ja selle töötajatel või AIFi valitseja delegeeritud üksusel ja selle töötajatel olema keelatud saada laenu seotud AIFidelt.
- (13) Direktiivis 2011/61/EL tuleks tunnistada AIFide õigust laene väljastada ja nende laenudega järelturul kaubelda. Selleks et hoiduda moraalariskist ja tagada AIFide väljastatavate laenude üldine krediitkvaliteet, tuleks selliste laenude suhtes kohaldada riski säilitamise nõudeid, et vältida olukordi, kus laene väljastatakse üksnes nende müümise eesmärgil.
- (14) AIFide pikaajalised ja mittelikviidsed laenud võivad põhjustada likviidsuse mittevastavust, kui avatud struktuuriga AIFid võimaldavad investoritel sageli oma fondiosakuid või aktsiaid tagasi osta. Seepärast on vaja tähtaegade ümberkujundamisest tulenevaid riske leevendada, kehtestades AIFide väljastavate laenude jaoks kinnise struktuuri, sest kinnised fondid ei oleks tagasivõtmisnõuete suhtes haavatavad ja saaksid hoida väljastatud laene kuni lõpptähtjani.
- (15) Tuleks täpsustada, et kui AIFi valitseja suhtes kohaldatakse direktiivis 2011/61/EL sätestatud nõudeid seoses tema valitsetava AIFi laenu tegevusega ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustes (EL) nr 345/2013,³² (EL) nr 346/2013³³ ja (EL)

³¹ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Inimeste ja ettevõtete hüvanguks toimiv kapitaliturgude liit – uus tegevuskava“, COM(2020) 590 final.

³² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2013. aasta määrus (EL) nr 345/2013 Euroopa riskikapitalifondide kohta (ELT L 115, 25.4.2013, lk 1–17).

2015/760³⁴ sätestatud nõudeid, peaksid määruse (EL) nr 345/2013 artiklis 3, määruse (EL) nr 346/2013 artiklis 3 ning määruse (EL) 2015/760 II peatükis sätestatud konkreetset toote-eeskirjad olema direktiivis 2011/61/EL sätestatud üldteeskirjade suhtes ülimuslikud.

- (16) Et toetada järelevalveasutuste tehtavat turuseiret, võiks parandada järelevalvelise aruandluse kaudu teabe kogumist ja jagamist. Aruandluse topeelnõuded, mis on sätestatud liidu ja liikmesriikide õigusaktides, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 600/2014,³⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2019/834,³⁶ Euroopa Keskpanka määruses (EL) nr 1011/2012³⁷ ja Euroopa Keskpanka määruses (EL) nr 1073/2013,³⁸ võiks kaotada, et suurendada AIFide valitsejate tõhusust ja vähendada nende halduskoormust. Euroopa järelevalveasutused ja Euroopa Keskpank (EKP) peaksid vajaduse korral riiklike pädevate asutuste toetusel hindama eri järelevalveasutuste andmevajadusi, nii et AIFide valitsejate järelevalvelise aruandluse vormi muudatused oleksid tõhusad.
- (17) Järelevalvelise aruandluse kohustuste tulevaste muudatuste ettevalmistamisel tuleks AIFide valitsejatele nõutavate andmete ulatust laiendada, kõrvaldades andmepiirangud, mis keskenduvad peamistele tehingutele ja riskipositsioonidele või vastaspooltele. Kui ESMA teeb kindlaks, et portfelli teabe täielik perioodiline avalikustamine järelevalveasutustele on põhjendatud, peaksid direktiivi 2011/61/EL sätteid hõlmama aruandluse ulatuse vajalikku laiendamist.
- (18) Järelevalvelise aruandluse kohustuste järjekindlaks ühtlustamiseks tuleks komisjonile anda õigus võtta ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaste delegeeritud õigusaktidega kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1095/2010³⁹ artiklitega 10–14 vastu regulatiivsed tehnilised standardid, et sätestada AIFide valitsejate järelevalvelise aruandluse protsessi standardimiseks selle sisu, vormid ja menetlused. Regulatiivsetes tehnilistes standardites tuleks järelevalvelise aruandluse protsessi standardimiseks sätestada sisu, vormid ja menetlused, asendades seega komisjoni delegeeritud määruses (EL) nr 231/2013⁴⁰ esitatud aruandevormi.

³³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2013. aasta määrus (EL) nr 346/2013 Euroopa sotsialettevõtlusfondide kohta (ELT L 115, 25.4.2013, lk 18–38).

³⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta määrus (EL) 2015/760 Euroopa pikaajaliste investeerimisfondide kohta (ELT L 123, 19.5.2015, lk 98–121).

³⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 600/2014 finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (EMP-s kohaldatav tekst) (ELT L 173, 12.6.2014, lk 84).

³⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/834, millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 seoses kliirimiskohustuse, kliirimiskohustuse peatamise, teatamisnõuete, keskse vastaspoole kaudu kliirimata börsiväliste tuletislepingute riskimaandamismeetodite, kauplemisteabehoidlate registreerimise ja järelevalve ning nõuetega kauplemisteabehoidlatele (ELT L 141, 28.5.2019, lk 42).

³⁷ Euroopa Keskpanka 17. oktoobri 2012. aasta määrus (EL) nr 1011/2012 väärtpaberiosaluste statistika kohta (ELT L 305, 1.11.2012, lk 6).

³⁸ Euroopa Keskpanka 18. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1073/2013 investeerimisfondide varade ja kohustuste statistika kohta (ELT L 297, 7.11.2013, lk 73).

³⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

⁴⁰ Komisjoni 19. detsembri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 231/2013, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/61/EL seoses erandite, üldiste tegutsemistingimuste, depositeerimise, finantsvõimenduse, läbipaistvuse ja järelevalvega (ELT L 83, 22.3.2013, lk 1–95).

Kõnealused regulatiivsed tehnilised standardid tuleks vastu võtta ja rakendada ESMA koostatud eelnõu alusel.

- (19) Komisjonil peaks olema järelevalvelise aruandluse protsessi standardimiseks ka õigus võtta vastu ESMA välja töötatud rakenduslikud tehnilised standardid, mis käsitlevad AIFide valitsejate aruannete vorme ja andmestandardeid, aruannete esitamise sagedust ning tähtaegu. Komisjon peaks kõnealused rakenduslikud tehnilised standardid võtma vastu rakendusaktidena vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 291 ning kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15.
- (20) Selleks et tagada tõhusam reageerimine turupingete aegsele likviidsussurvele ja kaitsta paremini investoreid, tuleks direktiivis 2011/61/EL sätestada eeskirjad Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu (ESRN) soovitude⁴¹ rakendamiseks.
- (21) Selleks et mis tahes liikmesriigis asuvatel avatud AIFide valitsejatel oleks võimalik pingelistes turutingimustes tagasivõtmise survega toime tulla, tuleks neile lisaks tagasivõtmise peatamise võimalusele kehtestada nõue, et nad peavad valima lisas sätestatud ühtlustatud nimekirjast vähemalt ühe likviidsuse juhtimise vahendi. Kui AIFi valitseja otsustab likviidsuse juhtimise vahendi aktiveerida või inaktiveerida, peaks ta sellest teavitama järelevalveasutusi. See võimaldaks järelevalveasutustel paremini käsitleda likviidsuspingete võimalikku ülekanduvat mõju laiemale turule.
- (22) Investoreid tuleks teavitada likviidsuse juhtimise vahendite kasutamise tingimustest, et nad saaksid teha investeerimisotsuseid vastavalt oma riskivalmidusele ja likviidsusvajadustele.
- (23) Et tagada järjekindel ühtlustamine likviidsusriski juhtimises, mida teostavad avatud fondide valitsejad, tuleks komisjonile anda õigus võtta ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaste delegeeritud õigusaktidega kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1095/2010⁴² artiklitega 10–14 vastu regulatiivsed tehnilised standardid, et täpsustada turu ja järelevalve ühtlustamise hõlbustamiseks likviidsuse juhtimise vahendite valimise ja kasutamise protsessi. Kõnealused regulatiivsed tehnilised standardid tuleks vastu võtta ESMA koostatud eelnõu alusel.
- (24) Investorite kaitse tagamiseks ja finantsstabiilsuse riskide käsitlemiseks peaks pädevatel asutustel olema võimalik nõuda, et avatud fondi valitseja aktiveeriks või inaktiveeriks asjakohase likviidsuse juhtimise vahendi.
- (25) Depositooriumid täidavad investorite huvide kaitsmisel olulist rolli ja neil peaks olema võimalik täita oma kohustusi olenemata sellest, millist liiki varahaldur fondi varasid hoiab. Seepärast on vajalik lisada varade hoidmise ahelasse väärtpaberite keskdepositooriumid, kui nad osutavad AIFidele hoidmisteenusel, et tagada kõigil juhtudel stabiilne teabevoog AIFi varade halduri ja depositooriumi vahel. Üleliigsete jõupingutuste vältimiseks ei peaks depositooriumid rakendama eelnevalt hoolsusmeetmeid, kui nad kavatsevad varade hoidmise väärtpaberite depositooriumile delegeerida.

⁴¹ Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu 7. detsembri 2017. aasta soovitus investeerimisfondide likviidsusriski ja finantsvõimenduse riski kohta (ESRN/2017/6), 2018/C 151/01.

⁴² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

- (26) Järelevalvealase koostöö ja tulemuslikkuse parandamiseks peaks vastuvõtva liikmesriigi pädevatel asutustel olema võimalik esitada AIFi valitseja pädevale asutusele põhjendatud taotlus võtta konkreetse AIFi valitseja suhtes järelevalvemeetmeid.
- (27) Lisaks peaks ESMA-l olema järelevalvealase koostöö parandamiseks võimalik taotleda, et pädev asutus esitaks juhtumi ESMA-le, kui kõnealusel juhtumil on piiriülene mõju ja see võib mõjutada investorite kaitset või finantsstabiilsust. Analüüsid, mida ESMA selle juhtumi suhtes teeb, annavad teistele pädevatele asutustele arutatud küsimustest parema ülevaate ning aitavad sarnaseid juhtumeid tulevikus ära hoida ja kaitsta AIFide turu terviklikkust.
- (28) Selleks et toetada järelevalvealast ühtsust delegeerimise valdkonnas, peaks ESMA koostama järelevalvetavade vastastikuse eksperdihinnangu, pöörates erilist tähelepanu fiktiivsete äriühingute loomise vältimisele. ESMA vastastikuste eksperdihinnangute analüüsi võetakse arvesse käesoleva direktiiviga vastu võetud meetmete läbivaatamisel ning see annab Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile teavet mis tahes täiendavate meetmete kohta, mida võib olla vaja direktiivis 2011/61/EL sätestatud delegeerimiseeskirjade tõhususe toetamiseks.
- (29) Mõnel kontsentreeritud turul on vajaka depositooriumiteenuste konkurentsipõhisest osutamisest. Selleks et lahendada teenuseosutajate nappuse probleem, mis võib suurendada AIFide valitsejate kulusid ja vähendada AIFide turu tõhusust, peaks pädevatel asutustel olema võimalik lubada AIFide valitsejatel või AIFidel hankida teistes liikmesriikides asuvaid depositooriumiteenuseid, kuni komisjon hindab direktiivi 2011/61/EL läbivaatamise raames, kas oleks asjakohane kavandada meetmed lõimituma turu saavutamiseks.
- (30) Teises liikmesriigis depositooriumi määramise võimaluse avamisega peaks kaasnema järelevalve suurem ulatus. Seepärast peaks depositoorium olema kohustatud tegema koostööd mitte ainult oma pädevate asutustega, vaid ka tema määranud AIFi pädevate asutustega ja selle AIFi valitseja pädevate asutustega, kui kõnealused pädevad asutused asuvad muus liikmesriigis kui depositoorium.
- (31) Investorite paremaks kaitsmiseks tuleks teabevoogu AIFide valitsejatelt AIFide investoritele suurendada. Selleks et AIFi investorid saaksid paremini jälgida investeerimisfondi kulusid, peaksid AIFide valitsejad määrama kindlaks tasud, mida AIFi valitseja või tema sidusettevõtjad peavad maksma, ning esitama perioodiliselt aruandeid kõigi tasude ja maksete kohta, mis on otseselt või kaudselt AIFide või mõnele tema investeringule määratud. Ka tuleks AIFide valitsejatelt nõuda, et nad esitaksid investoritele aruande väljastatud laenude portfelli koosseisu kohta.
- (32) Turu läbipaistvuse suurendamiseks ja AIFide turuandmete tõhusaks kasutamiseks peaks ESMA-l olema lubatud avalikustada tema käsutuses olevad turuandmed koond- või kokkuvõtlikul kujul ning seetõttu tuleks konfidentsiaalsusnõudeid leevendada, et lubada selliseid andmeid kasutada.
- (33) Nõuded kolmandate riikide üksustele, kellel on juurdepääs siseturule, tuleks viia kooskõlla nõuetega, mis on sätestatud nõukogu 2020. aasta järeldustes maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu kohta⁴³ ning Euroopa

⁴³ ELT C 64, 27.2.2020, lk 8.

Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2015/849⁴⁴. Lisaks peaksid kolmandate riikide AIFid või kolmandate riikide AIFide valitsejad, kelle suhtes kohaldatakse siseriiklikke õigusnorme ja kes tegutsevad üksikutes liikmesriikides, täitma nõuet, et nad ei asu kolmandas riigis, mida peetakse maksuküsimustes koostööd mittetegevaks riigiks.

- (34) Direktiiviga 2009/65/EÜ tuleks tagada eurofondide valitsejatele võrreldavad tingimused, kui puudub põhjus eurofondide ja alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate vaheliste õiguslike erinevuste säilitamiseks. See puudutab delegeerimiseeskirju, varahaldurite õiguslikku kohtlemist, järelevalvelise aruandluse nõudeid ning likviidsuse juhtimise vahendite kättesaadavust ja kasutamist.
- (35) Eurofondide valitsejatele esitatavate sisuliste nõuete ühetaolise kohaldamise tagamiseks tuleks täpsustada, et fondivalitsejad peaksid tegevusloa taotlemise ajal esitama pädevatele asutustele teabe inimressursside ja tehniliste vahendite kohta, mida nad kasutavad oma ülesannete täitmisel ja vajaduse korral delegeeritud ülesandeid täitvate üksuste järelevalves. Fondivalitseja juures peaks töötama täistööajaga või juhtima fondivalitseja äritegevust täistööaja mahus vähemalt kaks kõrgema astme juhti, kes on liidu elanikud.
- (36) Direktiivi 2009/65/EÜ ühtse kohaldamise tagamiseks tuleks täpsustada, et selle direktiivi artiklis 13 sätestatud delegeerimiseeskirju kohaldatakse kõigi selle direktiivi II lisas loetletud ülesannete ja direktiivi artikli 6 lõikes 3 osutatud kõrvalteenuste suhtes.
- (37) Direktiivide 2011/61/EL ja 2009/65/EÜ õigusraamistike ühtlustamiseks delegeerimise küsimuses tuleks nõuda, et eurofondide valitsejad põhjendaksid pädevatele asutustele oma ülesannete delegeerimist ja esitaksid delegeerimise objektiivsed põhjused.
- (38) Selleks et koostada usaldusväärne ülevaade direktiivi 2009/65/EÜ artikli 13 kohasest delegeerimisest liidus ning saada teavet tulevaste poliitiliste otsuste või järelevalvemeetmete kujundamiseks, peaksid pädevad asutused esitama ESMA-le delegeerimisteate, kui eurofondi valitseja delegeerib kolmandates riikides asuvatele üksustele rohkem portfelli valitsemise või riskijuhtimise ülesandeid, kui ta ise täidab.
- (39) Teavitamisprotsessi järjekindlaks ühtlustamiseks ülesannete delegeerimise valdkonnas tuleks komisjonile anda õigus võtta ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaste delegeeritud õigusaktidega kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1095/2010⁴⁵ artiklitega 10–14 vastu regulatiivsed tehnilised standardid, et täpsustada teavitamisprotsessi standardimiseks eurofondide ülesannete delegeerimise kokkulepete sisu, vormid ja menetlused. Teate vorm peaks sisaldama andmevälju, millel täpsustatakse riskijuhtimise ja portfelli valitsemise ülesandeid, et teha kindlaks, kas eurofondi valitseja on delegeerinud rohkem ülesandeid, kui ta on endale jättnud. Kõnealused regulatiivsed tehnilised standardid tuleks vastu võtta ESMA koostatud eelnõu alusel.

⁴⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

⁴⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

- (40) Selleks et veelgi ühtlustada AIFide valitsejate ja eurofondide suhtes kohaldatavaid delegeerimiseeskirju ning saavutada direktiivide 2011/61/EL ja 2009/65/EÜ ühtsem kohaldamine, tuleks komisjonile anda õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, millega määratakse kindlaks, millistel tingimustel võib eurofondi valitseja delegeerida ülesandeid kolmandale isikule ning millistel tingimustel võib eurofondi valitsejat pidada fiktiivseks äriühinguks, mistõttu ei saa teda enam pidada eurofondi valitsejaks. On eriti oluline, et komisjon korraldaks oma ettevalmistava töö käigus asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid toimuksid kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes⁴⁶ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada võrdne osalemine delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, kus arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (41) Käesoleva direktiiviga rakendatakse ESRNi soovitusi⁴⁷ ühtlustada likviidsuse juhtimise vahendid ja nende kasutamine avatud fondide valitsejate poolt, sealhulgas eurofondide valitsejate poolt, et võimaldada tõhusamalt reageerida turupingete aegsele likviidsussurvele ja kaitsta paremini investoreid.
- (42) Selleks et mis tahes liikmesriigis asuvatel eurofondide valitsejatel oleks võimalik pingelistes turutingimustes tagasivõtmise survega toime tulla, tuleks neile lisaks tagasivõtmise peatamise võimalusele kehtestada nõue, et nad peavad valima lisas sätestatud ühtlustatud nimekirjast vähemalt ühe likviidsuse juhtimise vahendi. Kui fondivalitseja otsustab likviidsuse juhtimise vahendi aktiveerida või inaktiveerida, peaks ta sellest teavitama järelevalveasutusi. See võimaldaks järelevalveasutustel paremini käsitleda likviidsuspingete võimalikku ülekanduvat mõju laiemale turule.
- (43) Eurofondide investoreid tuleks teavitada likviidsuse juhtimise vahendite kasutamise tingimustest, et nad saaksid teha investeerimisotsuseid vastavalt oma riskivalmidusele ja likviidsusvajadustele.
- (44) Investorite kaitse tagamiseks ja finantsstabiilsuse riskide käsitlemiseks peaks pädevatel asutustel olema võimalik nõuda, et eurofondi valitseja aktiveeriks või inaktiveeriks asjakohase likviidsuse juhtimise vahendi.
- (45) Et tagada järjekindel ühtlustamine likviidsusrisi juhtimises, mida teostavad eurofondide valitsejad, tuleks komisjonile anda õigus võtta ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaste delegeeritud õigusaktidega kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1095/2010⁴⁸ artiklitega 10–14 vastu regulatiivsed tehnilised standardid, et täpsustada turu ja järelevalve ühtlustamise hõlbustamiseks likviidsuse juhtimise vahendite valimise ja kasutamise protsessi. Kõnealused regulatiivsed tehnilised standardid tuleks vastu võtta ESMA koostatud eelnõu alusel.

⁴⁶ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

⁴⁷ Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu 7. detsembri 2017. aasta soovitus investeerimisfondide likviidsusrisi ja finantsvõimenduse riski kohta (ESRN/2017/6), 2018/C 151/01.

⁴⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

- (46) Et toetada järelevalveasutuste tehtavat turuseiret, tuleks parandada järelevalvelise aruandluse kaudu teabe kogumist ja jagamist, kehtestades eurofondidele järelevalvelise aruandluse kohustused. Euroopa järelevalveasutustelt ja EKP-lt tuleks nõuda, et nad hindaksid vajaduse korral liikmesriikide pädevate asutuste toetusel eri järelevalveasutuste andmevajadusi, võttes arvesse muude liidu ja riiklike õigusaktide, eelkõige määruste (EL) nr 600/2014, (EL) 2019/834, (EL) nr 1011/2012 ja (EL) nr 1073/2013 kohaseid kehtivaid aruandlusnõudeid. Selle ettevalmistava töö tulemus võimaldaks teha teadliku poliitilise otsuse selle kohta, millises ulatuses ja vormis peaksid eurofondid esitama pädevatele asutustele aruandeid oma tehingute kohta.
- (47) Järelevalvelise aruandluse kohustuste järjekindlaks ühtlustamiseks tuleks komisjonile anda õigus võtta ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaste delegeeritud õigusaktidega kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1095/2010⁴⁹ artiklitega 10–14 ja artikliga 15 vastu regulatiivsed tehnilised standardid, et sätestada eurofondide järelevalvelise aruandluse protsessi standardimiseks selle sisu, vormid ja menetlused. Kõnealused regulatiivsed tehnilised standardid tuleks vastu võtta ESMA koostatud eelnõu alusel.
- (48) Komisjonil peaks olema järelevalvelise aruandluse protsessi standardimiseks ka õigus võtta vastu ESMA välja töötatud rakenduslikud tehnilised standardid, mis käsitlevad eurofondide aruannete vorme ja andmestandardeid, aruannete esitamise sagedust ning tähtaegu. Komisjon peaks kõnealused rakenduslikud tehnilised standardid võtma vastu rakendusaktidena vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 291 ning kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15.
- (49) Selleks et tagada investorite kaitse ja et eelkõige kindlustada kõigil juhtudel stabiilne teabevoog eurofondi varade halduri ja deposiitoriumi vahel, tuleks deposiitoriumit käsitlevaid eeskirju laiendada, et lisada varade hoidmise ahelasse väärtpaberite keskodepositooriumid, kui nad osutavad eurofondidele hoidmisteenusel. Üleliigsete jõupingutuste vältimiseks ei peaks deposiitoriumid rakendama eelnevalt hoolsusmeetmeid, kui nad kavatsevad varade hoidmise väärtpaberite deposiitoriumile delegeerida.
- (50) Selleks et toetada järelevalvealast ühtsust delegeerimise valdkonnas, peaks ESMA koostama järelevalvetavade vastastikuse eksperdi hinnangu, pöörates erilist tähelepanu fiktiivsete äriühingute loomise vältimisele. ESMA vastastikuste eksperdi hinnangute analüüsi võetaks arvesse käesoleva direktiiviga vastu võetud meetmete läbivaatamisel ning see annab Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile teavet selle kohta, milliseid täiendavaid meetmeid võib olla vaja direktiivis 2009/65/EL sätestatud delegeerimiseeskirjade tõhususe toetamiseks.
- (51) Järelevalvealase koostöö ja tulemuslikkuse parandamiseks peaks vastuvõtva liikmesriigi pädevatel asutustel olema võimalik esitada eurofondi päritoluliikmesriigi pädevale asutusele põhjendatud taotlus võtta konkreetse eurofondi suhtes järelevalvemeetmeid.
- (52) Lisaks peaks ESMA-l olema järelevalvealase koostöö parandamiseks võimalik taotleda, et pädev asutus esitaks juhtumi ESMA-le, kui kõnealusel juhtumil on piiriülene mõju ja see võib mõjutada investorite kaitset või finantsstabiilsust.

⁴⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

Analüüsid, mida ESMA selle juhtumi suhtes teeb, annavad teistele pädevatele asutustele arutatud küsimustest parema ülevaate ning aitavad sarnaseid juhtumeid tulevikus ära hoida ja kaitsta eurofondide turgude terviklikkust,

ON VÕTNUD VASTU KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2011/61/EL muutmine

Direktiivi 2011/61/EL muudetakse järgmiselt.

(1) Artikli 4 lõikesse 1 lisatakse punkt ap:

„ap) „väärtpaberite keskdepositoorium“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 909/2014* artikli 2 lõike 1 punktis 1 määratletud väärtpaberite keskdepositoorium;

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 909/2014, mis käsitleb väärtpaberiarvelduse parandamist Euroopa Liidus ja väärtpaberite keskdepositooriume ning millega muudetakse direktiive 98/26/EÜ ja 2014/65/EL ning määrust (EL) nr 236/2012 (ELT L 257, 28.8.2014, lk 1).“.

(2) Artiklit 6 muudetakse järgmiselt:

(a) lõikesse 4 lisatakse punktid c ja d:

„c) võrdlusaluste haldamine kooskõlas määrusega (EL) 2016/1011;

d) krediidi haldus kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2021/...“;

(b) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Kui AIFide valitsejad osutavad lõike 4 punktides a ja b osutatud teenuseid, kohaldatakse direktiivi 2014/65/EL artikli 2 lõiget 2, artiklit 15, artiklit 16, välja arvatud lõike 5 esimene lõik, ning artikleid 23, 24 ja 25.“.

(3) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid nõuavad, et tegevusluba taotleval AIFi valitsejal esitaks oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele AIFi valitseja kohta järgmise teabe:

(a) teave AIFi valitseja äritegevust tegelikult juhtivate isikute kohta, eelkõige seoses I lisas osutatud ülesannetega, sealhulgas:

i) nende ülesannete üksikasjalik kirjeldus, nende ametinimetus ja karjääriaste;

ii) nende aruandlusahelate ja -kohustuste kirjeldus AIFi valitsejas ja väljaspool AIFi valitsejat;

iii) ülevaade igale kohustusele eraldatud ajast;

iv) nende tegevust toetavate tehniliste vahendite ja inimressursside kirjeldus;

(b) teave olulist osalust omavate aktsionäride või osakuomanike isikute kohta olenemata sellest, kas nende osalus on otsene või kaudne, kas nad on füüsilised või juriidilised isikud, samuti kõnealuse osaluse suuruse kohta;

- (c) tegevusprogramm, millest ilmneb AIFi valitseja organisatsiooniline struktuur, sealhulgas teave selle kohta, kuidas AIFi valitseja kavatses täita II, III, IV ning vajaduse korral V, VI, VII ja VIII peatükis sätestatud kohustusi, ning üksikasjalik kirjeldus asjakohaste inimressursside ja tehniliste vahendite kohta, mida AIFi valitseja selleks otstarbeks kasutab;
- (d) teave artikli 13 kohase tasustamispoliitika ja -tavade kohta;
- (e) teave artiklis 20 osutatud ülesannete kolmandatele isikutele delegeerimise ja edasidelegeerimise kokkulepete kohta ning nende inimressursside ja tehniliste vahendite üksikasjalik kirjeldus, mida AIFi valitseja kasutab delegeeritud ülesandeid täitva üksuse järelevalves ja kontrollimisel.“;

(b) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Pädevad asutused esitavad Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele kord kvartalis teabe käesoleva peatüki kohaselt väljastatud ja kehtetuks tunnistatud tegevuslubade kohta.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve peab avalikku keskregistrit, mis sisaldab andmeid kõigi käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud AIFide valitsejate kohta, loetelu selliste AIFide valitsejate poolt liidus valitsetavate ja/või turustatavate AIFide kohta ja iga sellise AIFi valitseja pädeva asutuse kohta. Register tehakse kättesaadavaks elektroonilisel kujul.

Kui AIFi valitseja delegeerib kolmandas riigis asuvatele üksustele rohkem portfelli valitsemise või riskijuhtimise ülesandeid, kui ta endale jätab, teavitavad pädevad asutused Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet kord aastas kõigist sellistest delegeerimistest („delegeerimisteed“).

Delegeerimisteed sisaldavad järgmist:

- (a) teave AIFi valitseja ja asjaomase AIFi kohta;
- (b) teave delegeeritud ülesandeid täitva üksuse kohta, täpsustades tema alalise asukoha ja selle, kas ta on reguleeritud üksus või mitte;
- (c) delegeeritud portfelli valitsemise ja riskijuhtimise ülesannete kirjeldus;
- (d) endale jäetud portfelli valitsemise ja riskijuhtimise ülesannete kirjeldus;
- (e) muu teave, mis on vajalik ülesannete delegeerimise kokkuleppe analüüsimiseks;
- (f) pädevate asutuste järelevalvetegevuse, sealhulgas dokumendipõhiste kontrollide ja kohapealsete kontrollide kirjeldus ning sellise tegevuse tulemused;
- (g) AIFi valitseja pädeva asutuse ja delegeeritud ülesandeid täitva üksuse järelevalveasutuse vahelise koostöö üksikasjad.“;

(c) lisatakse lõiked 8 ja 9:

„8. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et määrata kindlaks delegeerimisteede sisu ja standardvormid, näidised ja delegeerimisteede edastamise menetlused finantssektoris üldkasutatavas keeles. Standardvormid ja näidised sisaldavad andmehälju, mis hõlmavad kogu lõike 5 neljandas lõigus osutatud teavet.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

9. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile korrapäraselt ja vähemalt iga kahe aasta tagant aruande, milles analüüsitakse kolmandates riikides asuvatele üksustele ülesannete delegeerimise turutavasid ning vastavust artiklitele 7 ja 20.“.

(4) Artikli 8 lõike 1 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) AIFi valitseja äritegevust tegelikult juhtivad isikud on piisavalt laitmatu mainega ning piisavalt kogenud sellist liiki investeerimisstrateegiate alal, mida AIFi valitseja poolt valitsetav AIF ellu viib; nende isikute ning kõikide neid ametikohustuste täitmisel asendavate isikute nimed on viivitusega edastatud AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele ja AIFi valitseja äritegevust juhivad vähemalt kaks kirjeldatud tingimustele vastavat füüsilist isikut, kes töötavad kõnealuse AIFi valitseja juures täistööajaga või kes on võtnud kohustuse juhtida selle AIFi valitseja äritegevust täistööaja mahu ning kes on liidu elanikud;“.

(5) Artiklit 15 muudetakse järgmiselt:

(a) lõikele 3 lisatakse punkt d:

„d) rakendab laenuandmistevõime puhul laenuandmise, krediidiriski hindamise ning laenuportfelli valitsemise ja järelevalve tõhusaid põhimõtteid, menetlusi ja protsesse, hoiab neid põhimõtteid, menetlusi ja protsesse ajakohasena ja tõhusana ning vaatab need korrapäraselt ja vähemalt kord aastas läbi.“;

(b) lõigete 4 ja 5 vahele lisatakse lõiked 4a–4e:

„4a. AIFi valitseja tagab, et tema valitsetava AIFi poolt ühele laenuvõtjale väljastatud laen ei ületa 20 % AIFi kapitalist, kui laenuvõtja on üks järgmistest:

- (a) finantsettevõtja direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punkti 25 tähenduses;
- (b) investeerimisfond käesoleva direktiivi artikli 4 lõike 1 punkti a või direktiivi 2009/65/EÜ artikli 1 lõike 2 tähenduses.

Esimeses lõigus sätestatud piirang ei piira määrustes (EL) 2015/760,⁵⁰ (EL) nr 345/2013⁵¹ ja (EL) nr 346/2013⁵² sätestatud piirmääraade, piirangute ja tingimuste kohaldamist.

4b. Lõikes 4a sätestatud 20 % investeringute piirmäär

- (a) on kohaldatav kuni AIFi tingimustes või põhikirjas sätestatud kuupäevani;
- (b) ei ole enam kohaldatav, kui AIF hakkab vara müüma, et võimaldada investorite osakute või aktsiate tagasivõtmist pärast AIFi tähtaja möödumist;
- (c) peatatakse ajutiselt kuni 12 kuuks, kui AIF kaasab lisakapitali või vähendab oma olemasolevat kapitali.

4c. Lõike 4b punktis a osutatud kohaldamiskuupäeva määramisel võetakse arvesse nende varade eripära ja omadusi, millesse AIF investeerib, ning see ei tohi olla hilisem kui pool AIFi tähtajast, mis on märgitud AIFi asutamisdokumentides. Erandjuhtudel võib AIFi pädev asutus

⁵⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta määrus (EL) 2015/760 Euroopa pikaajaliste investeerimisfondide kohta (ELT L 123, 19.5.2015, lk 98–121).

⁵¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2013. aasta määrus (EL) nr 345/2013 Euroopa riskikapitalifondide kohta (ELT L 115, 25.4.2013, lk 1–17).

⁵² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2013. aasta määrus (EL) nr 346/2013 Euroopa sotsialettevõtlusfondide kohta (ELT L 115, 25.4.2013, lk 18–38).

nõuetekohaselt põhjendatud investeerimiskava esitamisel anda loa selle tähtaja pikendamiseks, kuid mitte rohkem kui ühe aasta võrra.

4d. AIF ei anna laenu järgmistele üksustele:

- (a) selle AIFi valitseja või AIFi valitseja töötajad;
- (b) selle depositoorium;
- (c) üksus, kellele selle AIFi valitseja on delegeerinud ülesandeid kooskõlas artikliga 20.

4e. AIFi valitseja tagab, et tema valitsetav AIF säilitab jätkuvalt 5 % tema poolt väljastatud ja seejärel järelturul müüdud laenude tinglikust väärtusest.

Esimeses lõigus sätestatud nõuet ei kohaldata laenude suhtes, mille AIF on ostnud järelturult.“.

(6) Artiklisse 16 lisatakse lõiked 2a–2h:

„2a. AIFi valitseja tagab, et tema valitsetav AIF on kinnine, kui tema väljastatud laenude tinglik väärtus ületab 60 % tema vara puhasväärtusest.

Esimeses lõigus sätestatud nõue ei piira määrustes (EL) nr 345/2013, (EL) nr 346/2013 ja (EL) nr 2015/760 sätestatud piirmäärade, piirangute või tingimuste kohaldamist.

2b. Pärast seda, kui avatud AIFi valitsev AIFi valitseja on hinnanud sobivust seoses rakendatava investeerimisstrateegia, likviidsusprofili ja tagasivõtmispoliitikaga, valib ta V lisas esitatud loetelu punktidest 2–4 vähemalt ühe asjakohase likviidsuse juhtimise vahendi, mida saaks kasutada AIFi investorite huvides. AIFi valitseja rakendab valitud likviidsuse juhtimise vahendi aktiveerimise ja inaktiveerimise üksikasjalikke põhimõtteid ja menetlusi ning sellise vahendi kasutamist käsitlevaid tegevus- ja halduskokkuleppeid.

2c. AIFi valitseja, kes valitseb avatud AIFi, võib AIFi investorite huvides AIFi osakute tagasiostmise või tagasivõtmise ajutiselt peatada või aktiveerida muud likviidsuse juhtimise vahendid, mis on valitud V lisas esitatud loetelu punktidest 2–4 ja lisatud AIFi valitseja fonditingimustesse või põhikirja.

Esimeses lõigus osutatud ajutise peatamise võib ette näha üksnes erandjuhtudel, kui asjaolud seda nõuavad ja kui peatamine on AIFi investorite huve silmas pidades põhjendatud.

2d. AIFi valitseja teavitab viivitamata oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi, kui ta aktiveerib või inaktiveerib lõikes 2b nimetatud likviidsuse juhtimise vahendi.

AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad viivitamata AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevaid asutusi, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu kõigist käesoleva lõike kohaselt saadud teadetest.

2e. Liikmesriigid tagavad, et avatud AIFe valitsevatele AIFide valitsejatele on kättesaadavad vähemalt V lisas sätestatud likviidsuse juhtimise vahendid.

2f. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada V lisas sätestatud likviidsuse juhtimise vahendite omadused.

2g. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu kriteeriumide kohta, mille alusel AIFi valitseja valib ja kasutab sobivaid likviidsuse juhtimise vahendeid likviidsusriski juhtimiseks, sealhulgas investoritele asjakohase teabe avalikustamiseks, võttes arvesse selliste vahendite suutlikkust vähendada põhjendamatuid eeliseid, mida saavad investorid, kes võtavad oma investeeringud esimesena tagasi, ning maandada finantsstabiilsuse riske.

2h. Komisjonile antakse õigus võtta vastu käesoleva artikli lõigetes 2f ja 2g osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.“.

(7) Artiklit 20 muudetakse järgmiselt:

(a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

(a) sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„1. AIFi valitseja, kes kavatseb delegeerida kolmandatele isikutele ühe või mitme I lisas loetletud ülesande enda nimel täitmise või ühe või mitme artikli 6 lõikes 4 osutatud teenuse enda nimel osutamise, teavitab sellest enne delegeerimiskokkuleppe jõustumist oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi. Järgmised tingimused peavad olema täidetud:“;

(b) punkt f asendatakse järgmisega:

„f) AIFi valitseja peab olema võimeline tõendama, et delegeeritav on pädev ja võimeline asjaomaseid ülesandeid täitma ja teenuseid osutama, ning et see kolmas isik valiti kogu nõuetekohase hoolikusega, samuti et AIFi valitseja suudab igal ajal tõhusalt jälgida delegeeritud ülesannete täitmist, et vajaduse korral anda delegeeritavale täiendavaid juhiseid ja koheselt lõpetada delegeerimine, kui see on investorite huvides.“;

(b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Asjaolu, et AIFi valitseja delegeeris teatavad ülesanded kolmandale isikule, ega ka ülesannete edasidelegeerimine ei mõjuta AIFi valitseja vastutust tema klientide, AIFi ja tema investorite ees, samuti ei tohi AIFi valitseja delegeerida oma ülesandeid sellisel määral, et teda ei saa enam käsitada AIFi valitsejana või teenuste osutajana, ning sellisel määral, et ta ise muutub fiktiivseks äriühinguks.“;

(c) lõikes 4 asendatakse sissejuhatav lause järgmisega:

„4. Kolmas isik võib temale delegeeritud ülesandeid ja teenuste osutamist edasi delegeerida juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:“.

(8) Artiklit 21 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 6 punktid c ja d asendatakse järgmisega:

„c) kolmas riik, kus deponitoorium on asutatud, ei ole direktiivi (EL) 2015/849 artikli 9 lõike 2 kohaselt suure riskiga kolmas riik;

d) liikmesriigid, kus kolmanda riigi AIFi osakuid või aktsiaid kavatsetakse turustada, ja AIFi valitseja päritoluliikmesriik (kui see on erinev) on sõlminud kolmanda riigiga, kus on deponitooriumi asukoht, kokkuleppe, mis on täielikult kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksu näidiskonventsiooni artiklis 26 sätestatud standarditega ning tagab maksustamisalase teabe tõhusa vahetamise, sealhulgas mitmepoolsed maksustamisalased lepingud, kui need on olemas, ning kolmandat riiki ei ole nimetatud nõukogu 2020. aasta järelduste (maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu kohta)⁵³ I lisas;“;

(b) lõiget 11 muudetakse järgmiselt:

i) teise lõigu punkt c asendatakse järgmisega:

„c) deponitoorium on tegutsenud piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolikusega sellise kolmanda isiku valimisel ja määramisel, kellele ta tahab osa oma ülesandeid delegeerida, välja arvatud juhul, kui kõnealune kolmas isik on väärtpaberite keskdeponitoorium, kes

⁵³ ELT C 64, 27.2.2020, lk 8.

tegutseb emitent-keskdepositooriumina, nagu on määratletud komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2017/392* artikli 1 punktis e, ning deponitoorium tegutseb jätkuvalt piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolikusega, et teha perioodilist kontrolli ja pidevat järelevalvet sellise kolmanda isiku üle, kellele ta on osa oma ülesandeid delegeerinud, ja kolmandale isikule delegeeritud ülesannete korralduse üle;

* Komisjoni 11. novembri 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/392, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 909/2014 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, mis käsitlevad väärtpaberite keskdepositooriumide suhtes kohaldatavaid tegevuslubade andmise, järelevalve ja tegevusega seotud nõudeid (ELT L 65, 10.3.2017, lk 48).“;

ii) viies lõik asendatakse järgmisega:

„Käesoleva lõike kohaldamisel ei loeta deponitooriumi hoidmisülesande delegeerimiseks teenuste osutamist väärtpaberite keskdepositooriumi poolt, kes tegutseb komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2017/392 artikli 1 punktis e määratletud emitent-keskdepositooriumina.“;

(c) lõige 16 asendatakse järgmisega:

„16. Depositoorium annab oma pädevatele asutustele, tema deponitooriumiks määranud AIFi pädevatele asutustele ja asjaomast AIFi valitseva AIFi valitseja pädevatele asutustele nende taotluse korral kogu teabe, mille ta on saanud oma kohustuste täitmisel ja mis võib olla AIFi või AIFi valitseja pädevate asutuste jaoks vajalik. Kui AIFi või AIFi valitseja pädevad asutused on deponitooriumi omadest erinevad, jagavad deponitooriumi pädevad asutused saadud teavet viivitamatult AIFi ja AIFi valitseja pädevate asutustega.“.

(9) Artiklit 23 muudetakse järgmiselt:

(a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punkt h asendatakse järgmisega:

„h) AIFi likviidsusrisi juhtimise kirjeldus, sealhulgas tagasivõtmise õigused tavaoludes ja erandlikel asjaoludel, avalikustades artikli 16 lõike 2b kohaselt valitud likviidsuse juhtimise vahendite kasutamise võimaluse ja tingimused, ning investoritega kokku lepitud tagasivõtükord;“;

ii) lisatakse punkt ia:

„ia) nende tasude ja maksete loetelu, mida kohaldatakse seoses AIFi tegevusega ja mida maksab AIFi valitseja või maksavad tema sidusettevõtjad;“;

(b) lõikesse 4 lisatakse punktid d, e ja f:

„d) väljastatud laenude portfell;

e) kord kvartalis kõik otsesed ja kaudsed tasud ja maksud, mida AIFilt või mõne tema investeeringu pealt otseselt või kaudselt maksti või nõuti;

f) kord kvartalis teave selliste emaettevõtjate, tütarettevõtjate või eriotstarbeliste üksuste kohta, mille AIFi valitseja, AIFi valitseja töötajad või AIFi valitseja otsesed või kaudsed sidusettevõtjad on seoses AIFi investeeringutega asutanud.“.

(10) Artiklit 24 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. AIFi valitseja esitab oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele korrapäraselt aruande, milles käsitletakse turgusid ja instrumente, millega AIFi valitseja tema valitsetava AIFi nimel kaupleb.

Selles esitatakse teave AIFi valitseja poolt kaubeldavate instrumentide kohta, turgude kohta, kus AIFi valitseja on liige või kus ta aktiivselt kaupleb, ning iga tema valitsetava AIFi riskide kohta.“;

(b) lõike 2 punkt d jäetakse välja;

(c) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse lõigete 1 ja 2 kohaselt esitatavad üksikasjad. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve võtab arvesse muid AIFi valitseja suhtes kohaldatavaid aruandlusnõudeid ja artikli 69b lõike 2 kohaselt esitatud aruannet.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [palun sisestada kuupäev = 36 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.“;

(d) lisatakse lõige 7:

„7. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse kindlaks

(a) lõigetes 1 ja 2 osutatud aruannete vorm ja andmestandardid;

(b) aruannete esitamise sagedus ja tähtsajad.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuse rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [palun sisestada kuupäev = 36 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15.“.

(11) Artikli 35 lõike 2 punktid b ja c asendatakse järgmisega:

„b) kolmas riik, kus kolmanda riigi AIF on asutatud, ei ole direktiivi (EL) 2015/849 artikli 9 lõike 2 kohaselt suure riskiga kolmas riik;

c) kolmas riik, kus kolmanda riigi AIF on asutatud, on sõlminud tegevusloa saanud AIFi valitseja päritoluliikmesriigiga ja kõigi teiste liikmesriikidega, kus kolmanda riigi AIFi osakuid või aktsiaid kavatakse turustada, kokkuleppe, mis on täielikult kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksu näidiskonventsiooni artiklis 26 sätestatud standarditega ning tagab maksustamisalase teabe tõhusa vahetamise, sealhulgas mitmepoolsed maksustamisalased lepingud, kui need on olemas, ning kolmandat riiki ei ole mainitud nõukogu 2020. aasta järelduste (maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu kohta)⁵⁴ I lisas.“.

(12) Artikli 36 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

(a) punkt c asendatakse järgmisega:

⁵⁴ ELT C 64, 27.2.2020, lk 8.

„c) kolmas riik, kus kolmanda riigi AIF on asutatud, ei ole direktiivi (EL) 2015/849 artikli 9 lõike 2 kohaselt suure riskiga kolmas riik;“;

(b) lisatakse punkt d:

„d) kolmas riik, kus kolmanda riigi AIF on asutatud, on sõlminud tegevusloa saanud AIFi valitseja päritoluliikmesriigiga ja kõigi teiste liikmesriikidega, kus kolmanda riigi AIFi osakuid või aktsiaid kavatakse turustada, kokkuleppe, mis on täielikult kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksu näidiskonventsiooni artiklis 26 sätestatud standarditega ning tagab maksustamisalase teabe tõhusa vahetamise, sealhulgas mitmepoolsed maksustamisalased lepingud, kui need on olemas, ning seda kolmandat riiki ei ole mainitud nõukogu 2020. aasta järelduste (maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu kohta) I lisas.“.

(13) Artikli 37 lõike 7 punktid e ja f asendatakse järgmisega:

„b) kolmas riik, kus kolmanda riigi AIFi valitseja on asutatud, ei ole direktiivi (EL) 2015/849 artikli 9 lõike 2 kohaselt suure riskiga kolmas riik;

f) kolmas riik, kus kolmanda riigi AIFi valitseja on asutatud, on sõlminud viidatava liikmesriigiga kokkuleppe, mis on täielikult kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksu näidiskonventsiooni artiklis 26 sätestatud standarditega ning tagab maksustamisalase teabe tõhusa vahetamise, sealhulgas mitmepoolsed maksustamisalased lepingud, kui need on olemas, ning kolmandat riiki ei ole mainitud nõukogu 2020. aasta järelduste (maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu kohta) I lisas;“.

(14) Lisatakse artikkel 38a:

„Artikkel 38a

Delegeerimiseeskirjade kohaldamise vastastikune eksperdihinnang

1. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab korrapäraselt ja vähemalt iga kahe aasta järel vastastikuse eksperdihinnangu pädevate asutuste järelevalvetegevuse kohta seoses artikli 20 kohaldamisega. Vastastikuses eksperdihinnangus keskendutakse võetud meetmetele, mille eesmärk on vältida olukorda, kus AIFi valitseja, kes delegeerib portfelli valitsemise või riskijuhtimise kolmandates riikides asuvatele kolmandatele isikutele, muutub fiktiivseks äriühinguks.
2. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve kasutab vastastikuse eksperdihinnangu raames analüüsi tegemiseks läbipaistvaid meetodeid, et tagada asjaomaste pädevate asutuste objektiivne hindamine ja võrdlemine.“.

(15) Artikli 40 lõike 2 punktid b ja c asendatakse järgmisega:

„b) kolmas riik, kus kolmanda riigi AIF on asutatud, ei ole direktiivi (EL) 2015/849 artikli 9 lõike 2 kohaselt suure riskiga kolmas riik;

„c) kolmas riik, kus kolmanda riigi AIF on asutatud, on sõlminud viidatava liikmesriigiga ja kõigi teiste liikmesriikidega, kus kolmanda riigi AIFi osakuid või aktsiaid kavatakse turustada, kokkuleppe, mis on täielikult kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksu näidiskonventsiooni artiklis 26 sätestatud standarditega ning tagab maksustamisalase teabe tõhusa vahetamise, sealhulgas mitmepoolsed maksustamisalased lepingud, kui need on olemas, ning kolmandat riiki ei ole mainitud nõukogu 2020. aasta järelduste (maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu kohta) I lisas.“.

(16) Artikli 42 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

(a) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) kolmas riik, kus kolmanda riigi AIFi valitseja või kolmanda riigi AIF on asutatud, ei ole direktiivi (EL) 2015/849 artikli 9 lõike 2 kohaselt suure riskiga kolmas riik;“;

(b) lisatakse punkt d:

„d) kolmas riik, kus kolmanda riigi AIF või kolmanda riigi AIFi valitseja on asutatud, on sõlminud liikmesriigiga, kus kolmanda riigi AIFi osakuid või aktsiaid kavatakse turustada, kokkuleppe, mis on täielikult kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksu näidiskonventsiooni artiklis 26 sätestatud standarditega ning tagab maksustamisalase teabe tõhusa vahetamise, sealhulgas mitmepoolsed maksustamisalased lepingud, kui need on olemas, ning seda kolmandat riiki ei ole mainitud nõukogu 2020. aasta järelduste (maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu kohta) I lisas.“.

(17) Artikli 46 lõike 2 punkt j asendatakse järgmisega:

„j) nõuda investorite või üldsuse huvides, et AIFi valitseja aktiveeriks või inaktiveeriks V lisa punktis 1 või 2 osutatud likviidsuse juhtimise vahendi või AIFi valitseja poolt artikli 16 lõike 2b kohaselt valitud likviidsuse juhtimise vahendi, olenevalt sellest, kumb on sobivam, võttes arvesse asjaomase avatud AIFi või avatud AIFide rühma liiki ja investorite kaitset või finantsstabiilsuse riske, mis selle nõude vajalikuks muudavad;“.

(18) Artiklit 47 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kogu käesoleva direktiivi kohaselt Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, pädevate asutuste, Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010* asutatud Euroopa järelevalveasutuse (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu vahel vahetatavat teavet loetakse konfidentsiaalseks, välja arvatud järgmistel juhtudel:

- (a) kui Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve või pädev asutus või muu asjaomane ametiasutus või organ täpsustab teavet edastades, et seda võib avalikustada;
- (b) kui avalikustamine on vajalik kohtumenetluse jaoks;
- (c) kui avalikustatud teavet kasutatakse kokkuvõttena või koondkujul, nii et üksikuid finantsturu osalisi ei ole võimalik kindlaks teha.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48).“;

(b) lõikele 4 lisatakse punkt d:

„d) nõutakse kolmanda riigi AIFi valitsejalt, kes turustab liidus AIFe, mida ta valitseb, või kolmanda riigi AIFe valitsevalt ELi AIFi valitsejalt, et ta aktiveeriks või inaktiveeriks V lisa punktis 1 või 2 osutatud likviidsuse juhtimise vahendi või AIFi valitseja valitud likviidsuse juhtimise vahendi, olenevalt sellest, kumb on sobivam, võttes arvesse asjaomase avatud AIFi liiki ja investorite kaitset või finantsstabiilsuse riske, mis selle nõude vajalikuks muudavad.“.

(19) Artiklit 50 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kui ühe liikmesriigi pädevatel asutustel on põhjendatult alust kahtlustada, et nende järelevalve alla mittekuuluv AIFi valitseja on pannud toime käesoleva direktiiviga vastuolus oleva teo või on sellist tegu toime panemas, teatavad nad sellest võimalikult konkreetsel viisil Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele ning asjaomase AIFi valitseja päritolu- ja vastuvõtjaliikmesriigi pädevatele asutustele. Teabe saanud asutused võtavad asjakohased meetmed ning teavitavad Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja teavet edastanud pädevaid asutusi kõnealuste meetmete lõpptulemusest ja võimaluse korral ka olulistest vahetulemusest. Käesolev lõige ei piira teavet edastanud pädeva asutuse volitusi.“;

(b) lisatakse lõiked 5a–5g:

„5a. AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad enne artikli 46 lõike 2 punkti j või artikli 47 lõike 4 punkti d kohaste volituste kasutamist AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevaid asutusi, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

5b. AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädev asutus võib taotleda AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevalt asutuselt artikli 46 lõike 2 punktis j või artikli 47 lõike 4 punktis d sätestatud volituste kasutamist, täpsustades taotluse põhjused ning teavitades sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

5c. Kui AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädev asutus ei nõustu lõikes 5b osutatud taotlusega, teavitab ta sellest AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevat asutust, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, esitades oma põhjendused.

5d. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab lõigete 5b ja 5c kohaselt saadud teabe põhjal AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele arvamuse artikli 46 lõike 2 punktis j või artikli 47 lõike 4 punktis d sätestatud volituste kasutamise kohta.

5e. Kui pädev asutus ei tegutse kooskõlas lõikes 5d osutatud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvamusega või ei kavatse seda arvamust järgida, teavitab ta sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning esitab mittevastavuse või mittejärgimise põhjendused. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve võib avaldada teabe selle kohta, et pädev asutus ei järgi või ei kavatse järgida tema nõuannet. Samuti võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve igal üksikjuhul eraldi otsustada, kas avaldada pädeva asutuse sellekohased põhjendused. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve annab pädevatele asutustele sellisest avaldamisest eelnevalt teada.

5f. AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädev asutus võib paluda AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädeval asutusel kasutada viivitamata artikli 46 lõikes 2 sätestatud volitusi, täpsustades oma taotluse põhjused ja teavitades sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädev asutus teavitab rakendatud volitustest ja oma järeldustest viivitamata AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevat asutust, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

5g. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve võib paluda, et pädev asutus esitaks talle selgitusi konkreetsete juhtumite kohta, millel on piiriülene mõju, mis puudutavad investorite kaitset või ohustavad finantsstabiilsust.“;

(c) lisatakse lõige 7:

„7. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse olukorrad, kus pädevad asutused võivad kasutada artikli 46 lõike 2 punktis j sätestatud volitusi, ja olukorrad, kus nad võivad esitada lõigetes 5b ja 5f osutatud taotlusi. Asjaomaste standardite väljatöötamisel võtab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvesse sellise järelevalvealase sekkumise võimalikku mõju investorite kaitsele ja finantsstabiilsusele teises liikmesriigis või liidus.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.“.

(20) Artikli 61 lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. AIFI päritoluliikmesriigi pädevad asutused või juhul, kui AIF ei ole reguleeritud fond, AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused võivad lubada määrata depositeerimiseks asutusi, millele on osutatud artikli 21 lõike 3 punktis a ja mis asuvad teises liikmesriigis. Käesolev säte ei piira artikli 21 täielikku kohaldamist, välja arvatud kõnealuse artikli lõike 5 punkt a depositeerimise asukoha kohta.“.

(21) Lisatakse artikkel 69b:

„Artikkel 69b

Läbivaatamine

1. Komisjon algatab hiljemalt [palun lisada kuupäev = 60 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] käesolevas direktiivis sätestatud eeskirjade toimimise ja nende kohaldamisel saadud kogemuste läbivaatamise, tuginedes artiklis 38a osutatud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve vastastikustele eksperdi hinnangutele ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poolt artikli 7 lõike 9 kohaselt koostatud aruannetele. Läbivaatamine hõlmab järgmiste aspektide hindamist:
 - (a) mõju, mida avaldab finantsstabiilsusele likviidsuse juhtimise vahendite kättesaadavus ja nende aktiveerimine AIFide valitsejate poolt;
 - (b) käesoleva direktiivi artiklites 7 ja 8 sätestatud AIFI valitsejale tegevusloa andmise nõuete ning artiklis 20 sätestatud delegeerimiseeskirjade tõhusus seoses fiktiivsete äriühingute loomise ärahoidmisega liidus;
 - (c) nende artiklis 15 sätestatud nõuete asjakohasus, mida kohaldatakse AIFide valitsejate suhtes, kes valitsevad laene väljastavaid AIFe;
 - (d) kas on asjakohane täiendada käesolevat direktiivi depositeerimise tegevusloaga.
2. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab komisjonile hiljemalt [palun sisestada kuupäev = 24 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist] järelevalveandmete lõimitud kogumise arengu aruande, milles keskendutakse sellele, kuidas
 - (a) vähendada kattuvusi ja ebakõlasid varade valitsemise sektori ja finantssektori muude valdkondade aruandlusraamistike vahel;
 - (b) standardida ning tõhusalt jagada ja kasutada andmeid, mille asjaomane pädev asutus on liidu mis tahes aruandlusraamistikus juba liidu või riigi tasandil esitanud.

3. Lõikes 2 osutatud aruande koostamisel teeb Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve tihedat koostööd Euroopa Keskpannaga (EKP), teiste Euroopa järelevalveasutustega ja vajaduse korral riiklike pädevate asutustega.
 4. Pärast lõikes 1 osutatud läbivaatamist ja pärast Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega konsulteerimist esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule läbivaatamise järeldusi sisaldava aruande.“.
- (22) I lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi I lisa sätetatu.
- (23) Käesoleva direktiivi II lisa tekst lisatakse V lisana.

Artikkel 2

Direktiivi 2009/65/EÜ muutmine

Direktiivi 2009/65/EÜ muudetakse järgmiselt.

- (1) Artikli 2 lõikesse 1 lisatakse punkt u:

„u) „väärtpaberite keskdepositoorium“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 909/2014* artikli 2 lõike 1 punktis 1 määratletud väärtpaberite keskdepositoorium.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 909/2014, mis käsitleb väärtpaberiarvelduse parandamist Euroopa Liidus ja väärtpaberite keskdepositooriume ning millega muudetakse direktiive 98/26/EÜ ja 2014/65/EL ning määrust (EL) nr 236/2012 (ELT L 257, 28.8.2014, lk 1).“.

- (2) Artikli 7 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

- (a) punktid b ja c asendatakse järgmisega:

„b) fondivalitseja majandustegevust tegelikult juhtivad isikud on laitmatu mainega ning piisavalt kogenud sellist liiki eurofondide alal, mida fondivalitseja valitseb; nende isikute ning kõikide neid ametikohustuste täitmisel asendavate isikute nimed on viivitusega edastatud pädevatele asutustele ja fondivalitseja majandustegevust juhivad vähemalt kaks kirjeldatud tingimustele vastavat füüsilist isikut, kes töötavad kõnealuse fondivalitseja juures täistööajaga või kes on võtnud kohustuse juhtida selle fondivalitseja majandustegevust täistööaja mahu ning kes on liidu elanikud;

c) tegevusloa taotlusele on lisatud tegevuskava, kus on esitatud vähemalt fondivalitseja organisatsiooniline struktuur, nimetatud fondivalitseja majandustegevuseks vajalikud tehnilised vahendid ja inimressursid ning teave fondivalitseja majandustegevust tegelikult juhtivate isikute kohta, sealhulgas:

- i) nende ülesannete üksikasjalik kirjeldus, nende ametinimetus ja karjääriaste;
- ii) nende aruandlusahelate ja -kohustuste kirjeldus fondivalitsejas ja väljaspool seda;
- iii) ülevaade igale kohustusele eraldatud ajast;“;

- (b) lisatakse punkt e:

„e) fondivalitseja on esitanud teabe artikli 13 kohaselt kolmandatele isikutele ülesannete edasiandmise korra kohta ning nende inimressursside ja tehniliste vahendite üksikasjaliku ülevaate, mida fondivalitseja kasutab edasiantud ülesandeid täitva üksuse järelevalves ja kontrollimisel.“.

- (3) Artiklit 13 muudetakse järgmiselt:

(a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„1. Fondivalitseja, kes kavatseb anda kolmandatele isikutele edasi ühe või mitme II lisas loetletud ülesande enda nimel täitmise ja ühe või mitme artikli 6 lõikes 3 osutatud teenuse enda nimel osutamise, teavitab sellest enne ülesannete edasiandmise korra jõustumist oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi. Järgmised tingimused peavad olema täidetud:“;

ii) punkt b asendatakse järgmisega:

„b) volitus ei mõjuta fondivalitseja üle tehtava järelevalve tõhusust ega takista mingil juhul fondivalitseja tegevust ega eurofondide valitsemist selle investorite ja klientide parimates huvides;“;

iii) punktid g, h ja i asendatakse järgmisega:

„g) volitus ei takista fondivalitseja majandustegevust juhtivatel isikutel andmast ettevõtjale, kellele tema ülesanded või teenuste osutamine edasi anti, mis tahes ajal lisajuhiseid ning volitust viivitamata tagasi võtmast, kui see on investorite ja klientide huvides;

h) edasiantavate ülesannete ja teenuste osutamise laadi silmas pidades peab ettevõtja, kellele ülesanded või teenuste osutamine edasi antakse, olema pädev ning võimeline kõnealuseid ülesandeid täitma või teenuseid osutama ja

i) eurofondi prospektis tuleb märkida, milliseid teenuseid ja ülesandeid on fondivalitsejal lubatud käesoleva artikli kohaselt edasi anda;“;

iv) lisatakse punkt j:

„j) fondivalitseja peab olema võimeline kogu edasiandmise struktuuri objektiivselt põhjendada.“;

(b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Asjaolu, et fondivalitseja on teavad ülesanded või teenuste osutamise edasi andnud kolmandatele isikutele, ei mõjuta fondivalitseja ega depositeoriumi vastutust. Fondivalitseja ei tohi oma ülesandeid ega teenuste osutamist edasi anda sellisel määral, et teda ei saa enam sisuliselt käsitada eurofondi valitsejana, ega sellisel määral, et ta ise muutub fiktiivseks äriühinguks.“;

(c) lisatakse lõiked 3, 4, 5 ja 6:

„3. Kui fondivalitseja annab kolmandas riigis asuvatele üksustele edasi rohkem portfelli valitsemise või riskijuhtimise ülesandeid, kui ta endale jätab, teavitavad pädevad asutused Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet kord aastas kõigist sellistest delegeerimistest („ülesannete edasiandmise teated“).

Ülesannete edasiandmise teated sisaldavad järgmist:

- (a) teave asjaomase eurofondi ja selle fondivalitseja kohta;
- (b) teave edasiantud ülesandeid täitva üksuse kohta, täpsustades tema alalise asukoha ja selle, kas ta on reguleeritud üksus või mitte;
- (c) edasiantud portfelli valitsemise ja riskijuhtimise ülesannete kirjeldus;
- (d) endale jäetud portfelli valitsemise ja riskijuhtimise ülesannete kirjeldus;
- (e) muu teave, mis on vajalik ülesannete edasiandmise korra analüüsimiseks;

- (f) pädevate asutuste järelevalvetegevuse, sealhulgas dokumendipõhiste kontrollide ja kohapealsete kontrollide kirjeldus ning sellise tegevuse tulemused;
- (g) pädeva asutuse ja delegeeritud ülesandeid täitva üksuse järelevalveasutuse vahelise koostöö üksikasjad.

4. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et määrata kindlaks ülesannete edasiandmise teadete sisu ja standardvormid, näidised ja edasiandmise teadete edastamise menetlused finantssektoris üldkasutatavas keeles. Standardvormid ja näidised sisaldavad andmevälju, mis hõlmavad kogu lõikes 3 osutatud teavet.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

5. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile korrapäraselt ja vähemalt iga kahe aasta tagant aruande, milles analüüsitakse kolmandates riikides asuvatele üksustele ülesannete edasiandmise turutavasid ning vastavust artiklitele 7 ja 13.

6. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 112a delegeeritud õigusaktidega vastu meetmed, millega täpsustatakse

- (a) lõikes 1 sätestatud nõuete täitmise tingimused;
- (b) tingimused, mille alusel järeldatakse, et eurofondi valitseja on andnud oma ülesanded edasi sellisel määral, et ta ise muutub fiktiivseks äriühinguks ja teda ei saa enam käsitada eurofondi valitsejana, nagu on sätestatud lõikes 2.“.

(4) Lisatakse artikkel 18a:

„Artikkel 18a

1. Liikmesriigid tagavad, et eurofondidele on kättesaadavad vähemalt IIA lisas sätestatud likviidsuse juhtimise vahendid.
2. Pärast seda, kui fondivalitseja on hinnanud sobivust seoses rakendatava investeerimisstrateegia, likviidsusprofili ja tagasivõtmispoliitikaga, valib ta IIA lisas esitatud loetelu punktidest 2–4 vähemalt ühe asjakohase likviidsuse juhtimise vahendi ning lisab selle fonditingimustesse või äriühinguna asutatud fondi põhikirja, et seda saaks kasutada eurofondi investorite huvides. Fondivalitseja rakendab valitud likviidsuse juhtimise vahendi aktiveerimise ja inaktiveerimise üksikasjalikke põhimõtteid ja menetlusi ning sellise vahendi kasutamist käsitlevaid tegevus- ja halduskokkuleppeid.
3. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et määrata kindlaks ja täpsustada IIA lisas sätestatud likviidsuse juhtimise vahendite omadused.
4. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu kriteeriumide kohta, mille alusel fondivalitseja valib ja kasutab sobivaid likviidsuse juhtimise vahendeid likviidsusriski juhtimiseks, sealhulgas investoritele asjakohase teabe avalikustamiseks, võttes arvesse selliste vahendite suutlikkust vähendada põhjendamatuid eeliseid, mida saavad investorid, kes võtavad oma investeringud esimesena tagasi, ning maandada finantsstabiilsuse riske.

5. Komisjonile antakse õigus võtta vastu lõigetes 3 ja 4 osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.“.
- (5) Lisatakse artiklid 20a ja 20b:

„Artikkel 20a

1. Fondivalitseja esitab oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele korrapäraselt aruande, milles käsitletakse turgusid ja instrumente, millega fondivalitseja tema valitsetava eurofondi nimel kaupleb.
2. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse lõike 1 kohaselt esitatavad üksikasjad. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve võtab arvesse muid fondivalitseja suhtes kohaldatavaid aruandlusnõudeid ja artikli 20b kohaselt esitatud aruannet.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [palun sisestada kuupäev = 36 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

3. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse kindlaks
- (a) lõikes 1 osutatud aruannete vorm ja andmestandardid;
- (b) aruannete esitamise sagedus ja tähtajad.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuse rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [palun sisestada kuupäev = 36 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15.

Artikkel 20b

1. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab komisjonile hiljemalt [palun sisestada kuupäev = 24 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist] järelevalveandmete lõimitud kogumise arengu aruande, milles keskendutakse sellele, kuidas
- (b) vähendada kattuvusi ja ebakõlasid varade valitsemise sektori ja finantssektori muude valdkondade aruandlusraamistike vahel ja
- (c) parandada andmete standardimist ning nende andmete tõhusat jagamist ja kasutamist, mille asjaomane pädev asutus on liidu mis tahes aruandlusraamistikus juba liidu või riigi tasandil esitanud.
2. Lõikes 1 osutatud aruande koostamisel teeb Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve tihedat koostööd Euroopa Keskpanega (EKP), teiste Euroopa järelevalveasutustega ja vajaduse korral riiklike pädevate asutustega.“.
- (6) Artiklit 22a muudetakse järgmiselt:
- (a) lõike 2 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) deponitoorium on tegutsenud piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolikusega sellise kolmanda isiku valimisel ja määramisel, kellele ta kavatseb osa oma ülesandeid edasi anda,

välja arvatud juhul, kui kõnealune kolmas isik on väärtpaberite keskdepositoorium, kes tegutseb emitent-keskdepositooriumina, nagu on määratletud komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2017/392* artikli 1 punktis e, ning depositoorium tegutseb jätkuvalt piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolikusega, et teha perioodilist kontrolli ja pidevat järelevalvet sellise kolmanda isiku üle, kellele ta on osa oma ülesandeid edasi andnud, ja kolmandale isikule edasi antud ülesannete korralduse üle.

* Komisjoni 11. novembri 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/392, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 909/2014 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, mis käsitlevad väärtpaberite keskdepositooriumide suhtes kohaldatavaid tegevuslubade andmise, järelevalve ja tegevusega seotud nõudeid (ELT L 65, 10.3.2017, lk 48).“;

(b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Käesoleva lõike kohaldamisel ei loeta depositooriumi hoidmisülesande edasiandmiseks teenuste osutamist väärtpaberite keskdepositooriumi poolt, kes tegutseb komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2017/392 artikli 1 punktis e määratletud emitent-keskdepositooriumina.“.

(7) Artikli 29 lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) äriühinguna asutatud fondi juhid on laitmatu mainega ning piisavalt kogenud seda liiki majandustegevuse alal, mida äriühinguna asutatud fond teostab; sellega seoses tuleb juhtide ning kõikide neid ametikohustuste täitmisel asendavate isikute nimed viivitamata edastada pädevatele asutustele; äriühinguna asutatud fondi majandustegevust peavad juhtima vähemalt kaks eespool nimetatud tingimustele vastavat täistööajaga töötajat või kaks eespool nimetatud tingimustele vastavat füüsilist isikut, kes on võtnud kohustuse juhtida selle fondivalitseja majandustegevust täistööaja mahu ja kes on liidu elanikud; „juhid“ on isikud, kes seaduse või põhikirja alusel äriühinguna asutatud fondi esindavad või selle tegevust tegelikult juhivad;“.

(8) Artikli 84 lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Erandina lõikest 1

- (a) võib eurofond osakuomanike huvides ajutiselt peatada oma osakute tagasiostmise või tagasivõtmise või aktiveerida muu likviidsuse juhtimise vahendi, mis on valitud kooskõlas artikli 18a lõikega 2;
- (b) eurofondi päritoluliikmesriigi pädevad asutused võivad osakuomanike või üldsuse huvides nõuda, et eurofond aktiveeriks IIA lisa punktis 1 või 2 osutatud likviidsuse juhtimise vahendi või vahendi, mille eurofond on valinud ja millest ta on teavitanud kooskõlas artikli 18a lõikega 2, olenevalt sellest, kumb on sobivam, võttes arvesse eurofondi liiki ja riske, mis selle meetme võtmise vajalikuks muudavad.

Punktis a osutatud ajutise peatamise võib ette näha ainult erijuhtudel, kui olukord seda nõuab ning kui peatamine on osakuomanike huvide arvesse võttes õigustatud.

3. Kui eurofond aktiveerib või inaktiveerib lõike 2 punktis a osutatud likviidsuse juhtimise vahendi, teavitab ta sellest viivitamata oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi ja kõigi nende liikmesriikide pädevaid asutusi, kus ta oma osakuid turustab.

Eurofondi päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad viivitamata Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu kõigist käesoleva lõike kohaselt saadud teadetest.

3a. Eurofondi päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad enne lõike 2 punkti b kohaste volituste kasutamist kõikide nende liikmesriikide pädevaid asutusi, kus eurofond oma osakuid turustab, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

3b. Selle liikmesriigi pädev asutus, kus eurofond oma osakuid turustab, võib taotleda eurofondi päritoluliikmesriigi pädevalt asutuselt lõike 2 punktis b sätestatud volituste kasutamist, täpsustades taotluse põhjused ning teavitades sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

3c. Kui eurofondi päritoluliikmesriigi pädev asutus ei nõustu lõikes 3b osutatud taotlusega, teavitab ta sellest taotluse esitanud pädevat asutust, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, esitades mittenõustumise põhjendused.

3d. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab lõigete 3b ja 3c kohaselt saadud teabe alusel eurofondi päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele arvamuse lõike 2 punktis b sätestatud volituste kasutamise kohta.

3e. Kui pädev asutus ei tegutse kooskõlas lõikes 3d osutatud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvamusega või ei kavatse seda arvamust järgida, teavitab ta sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning esitab mittevastavuse või mittejärgimise põhjendused. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve võib avaldada teabe selle kohta, et pädev asutus ei järgi või ei kavatse järgida tema nõuannet. Samuti võib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve igal üksikjuhul eraldi otsustada, kas avaldada pädeva asutuse sellekohased põhjendused. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve annab pädevatele asutustele sellisest avaldamisest eelnevalt teada.

3f. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse olukorrad, kus pädevad asutused võivad lõike 2 punktis b sätestatud volitusi kasutada. Asjaomaste standardite väljatöötamisel võtab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvesse sellise järelevalvealase sekkumise võimalikku mõju investorite kaitsele ja finantsstabiilsusele teises liikmesriigis või liidus.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.“.

(9) Artiklisse 98 lisatakse lõiked 3 ja 4:

„3. Eurofondi vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus võib paluda eurofondi päritoluliikmesriigi pädeval asutusel kasutada viivitamata lõikes 2 sätestatud volitusi, täpsustades oma taotluse põhjused ja teavitades sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

Eurofondi päritoluliikmesriigi pädev asutus teavitab rakendatud volitustest ja oma järeldustest viivitamata eurofondi vastuvõtva liikmesriigi pädevat asutust, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

4. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve võib paluda, et pädev asutus esitaks talle selgitusi konkreetsete juhtumite kohta, millel on piiriülene mõju, mis puudutavad investorite kaitset või ohustavad finantsstabiilsust.“.

(10) Lisatakse artikkel 101a:

„Artikkel 101a

1. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab korrapäraselt ja vähemalt iga kahe aasta järel vastastikuse eksperdihinnangu pädevate asutuste järelevalvetegevuse kohta seoses artikli 13 kohaldamisega. Vastastikuses eksperdihinnangus keskendutakse võetud meetmetele, mille eesmärk on vältida olukorda, kus fondivalitseja, kes annab portfelli valitsemise või riskijuhtimise edasi kolmandates riikides asuvatele kolmandatele isikutele, muutub fiktiivseks äriühinguks.
 2. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve kasutab vastastikuse eksperdihinnangu raames analüüsi tegemiseks läbipaistvaid meetodeid, et tagada asjaomaste pädevate asutuste objektiivne hindamine ja võrdlemine.“.
- (11) Lisatakse artikkel 110a:

„Artikkel 110a

Komisjon algatab hiljemalt [palun lisada kuupäev = 30 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] artiklis 13 sätestatud ülesannete edasiandmise eeskirjade läbivaatamise seoses fiktiivsete äriühingute loomise vältimisega liidus, tuginedes artiklis 101a osutatud vastastikustele eksperdihinnangutele ja analüüsile ning Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poolt artikli 13 lõike 4 kohaselt koostatud aruandele.“.

- (12) Artiklit 112a muudetakse järgmiselt:

(a) lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

„Artiklis 13 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile neljaks aastaks alates [palun sisestada käesoleva direktiivi jõustumise kuupäev].“;

(b) lõike 3 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 12, 13, 14, 18a, 20a, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 ja 111 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituse delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.“;

(c) lõike 5 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Artiklite 12, 13, 14, 18a, 20a, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 ja 111 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.“.

- (13) I lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi III lisas sätestatule.

- (14) Käesoleva direktiivi IV lisa tekst lisatakse IIA lisana.

Artikkel 3

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt [palun sisestada kuupäev = 24 kuud pärast käesoleva määruse jõustumist]. Nad edastavad kõnealuste õigus- ja haldusnormide teksti viivitamata komisjonile.
2. Liikmesriigid kohaldavad neid õigus- ja haldusnorme alates [...].
3. Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.
4. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 4

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnenandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 5

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja